

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

EFS-III.(...)

Kielce, dnia 7 lipca 2021 roku

DECYZJA

Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Nr 101/21

z dnia 7 lipca 2021 roku

**Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej
w składzie:**

Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego

Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego

Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 207 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 12a w zw. z art. 61 ust. 4 w zw. z art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 305), art. 41 ust. 1 i 2 pkt 4 w zw. z art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818 ze zm.),

art. 54 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (...) (...), NIP: (...), REGON: (...)

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.(...) z dnia (...) 2020 roku określającą, że beneficjent (...) (...) NIP: (...), REGON: (...) jest zobowiązany zwrócić dotację w kwocie (...) zł (słownie: ...), w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie (...) zł (słownie: ...) i środki budżetu krajowego w kwocie (...) zł (słownie: ...) wraz z odsetkami liczymy jak dla zaległości podatkowych od dnia (...) 2017 roku do dnia (...) listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia decyzji do dnia jej zwrotu,

którą otrzymał na podstawie umowy o dofinansowanie projektu pod nazwą „(...)” nr (...) z dnia (...) października 2017 roku, a która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur wskazanych w art. 184 ustawy o finansach publicznych.

Uzasadnienie

Stan faktyczny

Decyzją nr (...) z dnia (...) października 2020 roku Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ RPO WŚ/Organ) określił kwotę dofinansowania w wysokości (...) zł (słownie: (...)), w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie (...) (słownie: ...) i środki budżetu krajowego w kwocie (...) (słownie: ...) wraz z odsetkami liczymy jak dla zaległości podatkowych od dnia (...) listopada 2017 roku do dnia (...) listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia decyzji do dnia jej zwrotu, przypadającą do zwrotu od beneficjenta – (...) (dalej: Beneficjent/Wnioskodawca/Odwołujący się/ (...)/(...)).

Decyzja została wydana w następującym stanie faktycznym:

W listopadzie 2016 roku Departament Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego (dalej: DW EFS WŚ) ogłosił konkurs numer (...) (dalej: Konkurs) w ramach osi włączenie społeczne i walka z ubóstwem, Poddziałanie 9.2.2 Rozwój wysokiej jakości usług społecznych i zdrowotnych –ZIT.

(...) (dalej: Wnioskodawca/ Beneficjent/ (...)/(...)) złożył w dniu (...) lutego 2017 roku wniosek o dofinansowanie projektu „(...)” (dalej: Wniosek).

Projekt uzyskał (...) punktów, został pozytywnie oceniony i wybrany do dofinansowania (po zwiększeniu kwoty środków przyznanych na ten Konkurs).

W konsekwencji powyższego, w dniu (...) października 2017 roku Województwo Świętokrzyskie pełniące funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ lub Organ) zawarło z (...) umowę o dofinansowanie projektu w ramach RPO WŚ na lata 2014-2020 nr (...) (dalej: Umowa). Realizatorem projektu był (...) (dalej: Realizator).

Projekt kierował wsparcie do mieszkańców województwa świętokrzyskiego zamieszkałych w gminach (...), (...) i (...). Miał być realizowany w okresie od (...) października 2017 roku do (...) marca 2019 roku, a Beneficjent zaplanował w nim trzy zadania:

– pierwsze, polegające na diagnozie potrzeb i potencjałów miało być realizowane w terminie (...) 2017-(...) 2018;

- drugie, polegające na przeprowadzeniu kursów podnoszących kwalifikacje i kompetencje opiekunów w zakresie opieki nad osobami niesamodzielnymi, w tym osobami starszymi miało być realizowane w terminie (...) 2018 – (...) 2018;

- trzecie, polegające na przeprowadzeniu poradnictwa i warsztatów rodzinnych zaplanowano w terminie (...) 2018 – (...) 2019;

W Umowie za wykonanie w/w zadań zostały przyznane następujące kwoty ryczałtowe:

- 1) za zadanie 1 – (...) zł;
- 2) za zadanie 2 – (...) zł
- 3) za zadanie 3 – (...).

W dniu (...) listopada 2017 roku, Beneficjent otrzymał całe określone w Umowie dofinansowanie (suma kwot ryczałtowych za wszystkie trzy zadania plus koszty pośrednie 25% przyznanego dofinansowania, tj. łącznie (...)). Wnioskodawca był zobowiązany rozliczyć 100% wypłaconego dofinansowania. Każda z kwot ryczałtowych mogła zostać rozliczona w przypadku osiągnięcia, co najmniej następujących wskaźników rezultatu i produktu:

1) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie pierwsze:

- liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu- (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie- (...);

2) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie drugie:

- liczba osób, które uczestniczyły w kursach kwalifikacyjnych – (...);
- liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu – (...);
- liczba osób, które nabyły kompetencje lub uzyskały kwalifikacje – (...);

3) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie trzecie:

- liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu- (...);
- liczba osób, które uczestniczyły w warsztatach hortiterapii – (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie – (...).

Ponadto Strony uzgodniły (§ (...) ust. (...) Umowy), że dokumentami potwierdzającymi wykonanie kwot ryczałtowych będą:

1) za zadanie nr 1:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, sprawozdania z przeprowadzonych spotkań - kopie,
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, sprawozdania z przeprowadzonych spotkań - oryginały.

2) za zadanie nr 2:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, certyfikaty, dzienniki zajęć - kopie,
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, raporty z seminariów, raporty ze spotkań cyklicznych, dzienniki zajęć - oryginały.

3) za zadanie nr 3:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, dzienniki zajęć - kopie,
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, raporty z seminariów, programy zajęć, dzienniki zajęć - oryginały.

Zgodnie z Umową, Beneficjent był zobowiązany składać wnioski o płatność - pierwszy w terminie 7 dni roboczych od dnia podpisania Umowy, zaś drugi i kolejne wnioski o płatność zgodnie z harmonogramem płatności (załącznik nr 2 do Umowy). Beneficjent złożył w dniu (...) listopada 2017 roku wniosek o płatność za okres (...) października 2017 roku – (...) października 2017 roku (wniosek zaliczkowy), na podstawie, którego wypłacono mu całe dofinansowanie. Poza powyższym wnioskiem, przedłożone zostały jedynie wnioski o płatność za okres: od (...) października 2017 roku do (...) grudnia 2017 roku, od (...) stycznia 2018 roku do (...) marca 2018 roku oraz za okres od (...) kwietnia 2018 roku do (...) czerwca 2018 roku. Pozytywnie zweryfikowane zostały tylko pierwsze dwa ze wskazanych w zdaniu powyżej.

We wniosku o płatność za 1 kwartał 2018 roku, (...) miało rozliczyć kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie zadania nr 1, a tego nie zrobiło. Powyższe było niezgodne z przedstawionym harmonogramem płatności. W/w wnioskami Beneficjent nie rozliczył zatem żadnej kwoty ryczałtowej.

Pozostałe wnioski o płatność nie zostały złożone, a co za tym idzie także rozliczone. Jak wspomniano powyżej, (...) złożył wniosek sprawozdawczy za okres od (...) kwietnia 2018 roku do (...) czerwca 2018 roku ((...) kolejnych wersji wniosku). Wszystkie zawierały jednak braki, które skutkowały ich negatywną oceną.

Opóźnienia w realizacji i rozliczaniu projektu występowały niemal od początku jego trwania. Proces weryfikacji kolejno przedkładanych wersji wniosku za w/w okres (II kwartał 2018 roku) przedstawiał się następująco:

- 1) wniosek o płatność (wersja 1) został złożony w dniu (...) lipca 2018 roku. Dnia (...) sierpnia 2018 roku, IZ poinformowała (...) o jego negatywnej weryfikacji z powodu braku rozliczenia zadania nr 1, braku opisu w zakładce „*postęp rzeczowy*” planowanego przebiegu realizacji projektu, braku formularza „monitorowanie uczestników”, braku informacji czy zalecenia pokontrolne zostały wdrożone przez Beneficjenta, ponadto Organ wezwał (...) do niezwłocznego złożenia zaktualizowanego Wniosku zgodnie z informacją przesłaną za pomocą systemu SL2014 w dniu (...) maja 2018 roku.
- 2) W dniu (...) sierpnia 2018 roku Organ poinformował Wnioskodawcę, że upłynął termin do poprawy wniosku o płatność i należy go bezzwłocznie złożyć, zaktualizować Wniosek oraz podpisać aneks do Umowy.
- 3) Kolejny raz IZ przesłała pismo w systemie SL 2014 w dniu (...) września 2018 roku, w którym ponownie wezwała do wykonania obowiązków o których mowa powyżej.
- 4) (...) października 2018 roku Beneficjent złożył drugą wersję wniosku o płatność. Nie zawierał on formularza „monitorowanie uczestników”, dlatego pismem w systemie SL2014, IZ poinformowała (...) o konieczności jego złożenia i wskazała, że bez tego dokumentu wniosek nie może być prawidłowo zweryfikowany.
- 5) Z uwagi na to, że wniosek zawierał braki, których nie uzupełniono, w dniu (...) października 2018 roku IZ skierowała do Beneficjenta informację o negatywnej weryfikacji wniosku, w

której Organ wskazał, że jest ona spowodowana brakiem formularza „monitorowanie uczestników”.

- 6) W dniu (...) listopada 2018 roku Organ wezwał Beneficjenta do złożenia zaległych wniosków o płatność, a także do przesłania kwartalnych harmonogramów wsparcia. Jednocześnie IZ pouczyła (...) o brzmieniu § 5 ust. 4 Umowy, zgodnie z którym Organ „może obniżyć stawkę ryczałtową kosztów pośrednich w przypadku rażącego naruszenia przez Beneficjenta procedur związanych z zarządzaniem projektem.”
- 7) W konsekwencji monitu, o którym mowa powyżej, Wnioskodawca w dniu (...) listopada 2018 roku złożył kolejną (trzecią) wersję wniosku o płatność za okres od (...) kwietnia 2018 do (...) czerwca 2018 roku. Po raz kolejny wniosek nie zawierał jednak zakładki „monitorowanie uczestników”. W dniu (...) listopada 2018 roku Beneficjent został zobowiązany do bezzwłocznego przesłania tej zakładki. Wezwanie okazało się bezskuteczne. Z tego powodu w dniu (...) grudnia 2018 roku Organ negatywnie zweryfikował ten wniosek. Ponadto wezwał Wnioskodawcę do złożenia wniosku o płatność za okres od (...) lipca 2018 do (...) września 2018 oraz ponownie pouczono go o możliwości obniżenia stawki ryczałtowej.
- 8) Kolejna wersja wniosku (złożona (...) stycznia 2019 roku) także została zweryfikowana negatywnie, z uwagi na te same nieprawidłowości (brak zakładki „monitorowanie uczestników”). Informując o powyższym Beneficjenta (pismo w systemie SL2014 – (...) lutego 2019 roku), Organ wezwał go do złożenia zaległych wniosków o płatność za okres (...) lipca 2018 do (...) września 2018 oraz od (...) października 2018 do (...) grudnia 2018 roku, ponadto zwrócił uwagę na obowiązek przesyłania aktualnych kwartalnych harmonogramów form wsparcia przeprowadzonych w ramach projektu. Jednocześnie Beneficjent został pouczony, że Umowa może zostać rozwiązana w przypadku, gdy „Beneficjent nie przedkłada uzupełnionych wniosków o płatność w terminach i w zakresie wyznaczonym przez IZ” (§ 33 ust. 2 pkt 5 Umowy).
- 9) Z uwagi na znaczne opóźnienia w rozliczaniu projektu, IZ wezwała Beneficjenta na spotkanie w dniu (...) lutego 2019 roku, celem wyjaśnienia przyczyn niewywiązywania się z Umowy. Ostatecznie, w dniu (...) lutego 2019 roku (Beneficjent zmienił datę zaproponowaną przez

Organ) odbyło się spotkanie w siedzibie DW FFS WŚ podczas którego Strona zobowiązała się bezzwłocznie złożyć zaległe wnioski o płatność i rozliczać projekt w terminie. Wnioskodawca nie wywiązał się z powyższego zobowiązania.

- 10) Zamiast złożyć zaległe wnioski o płatność, w dniu (...) lutego 2019 roku, Realizator zwrócił się z prośbą o wyrażenie zgody na przedłużenie realizacji projektu do 24 miesięcy, z uwagi na skomplikowaną grupę docelową oraz możliwość podłączenia do projektu komponentu ponadstandardowego, który mógłby wzbogacić jego ofertę.
- 11) W odpowiedzi na powyższą prośbę, Organ w piśmie z dnia (...) marca 2019 roku uzależnił swoją decyzję o wydłużeniu terminu realizacji projektu od złożenia poprawnie sporządzonych wniosków o płatność za okresy od (...) kwietnia 2018 do (...) czerwca 2018, od (...) lipca 2018 do (...) września 2018 oraz od (...) października 2018 do (...) grudnia 2018 wraz z formularzami „monitorowanie uczestników” w nieprzekraczalnym terminie 5 dni roboczych od przesłania pisma w SL2014.
- 12) Beneficjent nie przedłożył w/w wniosków o płatność w terminie zakreślonym przez IZ, dlatego pismem z dnia (...) marca 2019 roku, IZ poinformowała go, że nie wyraża zgody na przedłużenie terminu realizacji projektu, z uwagi na niewykonanie zobowiązania z dnia (...) marca 2019 roku.
- 13) Przedmiotowy projekt podlegał również kontroli doraźnej (w dniach ...). Podczas kontroli badano stopień realizacji kursu „opieka nad osobą niesamodzielną” (zadanie nr 2) oraz kwalifikowalność uczestników projektu w zadaniu nr 3 (grupy dzieci otrzymujących wsparcie). Beneficjent przedłożył kontrolującym dokumenty potwierdzające realizację w/w zadań i kwalifikowalność uczestników, które znajdowały się w biurze projektu, dlatego podczas kontroli, ustalono że w/w zadania były realizowane właściwie. Dopiero w toku postępowania przygotowawczego i administracyjnego okazało się, że przedłożona kontrolującym dokumentacja została sfalszowana i w rażący sposób odbiega od rzeczywistości. Na marginesie Organ zwraca uwagę, że zespół kontrolujący nie ma narzędzi i kompetencji, żeby weryfikować autentyczność podpisów znajdujących się na dokumentacji projektowej. Takimi możliwościami dysponują organy ścigania. Projekt weryfikowany na podstawie

spreparowanej dokumentacji został oceniony w kategorii 2 – „co do zasady jest realizowany w sposób poprawny, ale występują uchybienia i potrzebne są usprawnienia”. Podczas kontroli stwierdzono jedynie nieprawidłowości:

- nieprzekazywanie w terminie do IZ wniosków o płatność wraz z formularzami „monitorowanie uczestników”, tym samym Realizator nie zastosował się do postanowień § 12 Umowy;
- nieprzekazywanie do IZ harmonogramów wszystkich realizowanych w ramach projektów form wsparcia oraz brak wyczerpujących i rzetelnych informacji na ich temat - Realizator projektu nie zastosował się do postanowień § 19 Umowy;
- niepoprawne określenie statusu na rynku pracy w formularzach zgłoszeniowych (dotyczy 30 nieletnich UP).

W informacji pokontrolnej sporządzonej dnia (...) kwietnia 2019 roku wskazano następujące zalecenia:

- „w terminie 7 dni od otrzymania informacji pokontrolnej przekazać do IZ za pośrednictwem systemu SL2014 kwartalne harmonogramy realizowanych w ramach projektu form wsparcia;
- w terminie 7 dni od otrzymania niniejszej informacji pokontrolnej przekazać do IZ za pośrednictwem SL2014 wszystkie brakujące wnioski o płatność wraz z formularzami „monitorowanie uczestników”;
- konieczność weryfikacji i poprawy formularzy zgłoszeniowych uczestników projektu;
- zobowiązanie do przestrzegania, aby w przyszłej działalności projekty były realizowane zgodnie z Umową oraz ustawą wdrożeniową.”

W konsekwencji powyższej kontroli w dniu (...) maja 2019 roku (po zakończeniu projektu) Beneficjent przesłał zaktualizowany harmonogram przeprowadzonych w ramach projektu form wsparcia. Do dnia wydania decyzji nie wywiązał się jednak z obowiązku przesłania wszystkich zaległych wniosków o płatność.

14) W dniu (...) maja 2019 roku Beneficjent złożył piątą wersję wniosku o płatność za okres od (...) kwietnia 2018 roku do (...) czerwca 2018 roku. (...) czerwca 2019 roku IZ zobowiązała go do dostarczenia dokumentów dot. pogłębionej analizy wniosku. Wnioskodawca nie przesłał żądanych dokumentów. W tym stanie rzeczy Organ zmuszony był po raz kolejny negatywnie zweryfikować przedmiotowy wniosek o płatność (dnia (...) czerwca 2019 roku). Ponadto, w piśmie o negatywnej weryfikacji Organ poinformował, że w związku z dużymi opóźnieniami w rozliczaniu projektu obniża stawkę kosztów pośrednich o 5%. Dodatkowo wskazał, że wniosek nie mógł zostać zweryfikowany pozytywnie, z uwagi na brak zakładki „monitorowanie uczestników”. Beneficjent został także wezwany do złożenia zaległych wniosków o płatność.

15) Kolejną wersję wniosku złożono w dniu (...) czerwca 2019 roku. Jego negatywna weryfikacja nastąpiła dnia (...) lipca 2019 roku. Przyczyną takiej weryfikacji był brak zgodności danych wskazanych w formularzu „*monitorowanie uczestników*” z wartością osiągniętą w okresie sprawozdawczym kluczowego wskaźnika produktu „liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie”. Ponadto w w/w formularzu należało prawidłowo wprowadzić rodzaj przyznanego wsparcia uczestnikom, określając konkretny rodzaj usługi społecznej. Jednocześnie wskazano, że należy rozważyć, czy zasadne jest wprowadzanie daty zakończenia udziału we wsparciu „(...)” (główny rodzaj wsparcia przyznanego uczestnikom) na tym etapie realizacji projektu. Jeżeli przewidziane jest dalsze wsparcie uczestników wchodzące w zakres usługi społecznej świadczonej w interesie ogólnym, w celu zachowania przejrzystości danych, należy pozostawić ten rodzaj wsparcia bez wskazania daty zakończenia. Po raz kolejny Beneficjent został także wezwany do złożenia wszystkich zaległych wniosków o płatność.

Kolejna wersja wniosku o płatność za okres (...) kwietnia 2018 do (...) czerwca 2018 roku nie została już złożona. Jak wskazano powyżej, wniosek za w/w okres w każdej ze złożonych wersji był nieprawidłowy, co czyniło niemożliwą jego pozytywną weryfikację. Wnioski o płatność za okres od (...) lipca 2018 roku do (...) września 2018 roku, od (...) października 2018 roku do (...) grudnia 2018 roku oraz (...) stycznia 2019 do (...) marca 2019 roku nie zostały przez Beneficjanta złożone, mimo licznych wezwań i ponagleń ze strony IZ.

W dniu (...) sierpnia 2019 roku do DW EFS WŚ wpłynęło pismo Wydziału dw. z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach znak: (...), w którym organ ścigania zwrócił się do IZ o wyznaczenie upoważnionego pracownika Urzędu Marszałkowskiego w Kielcach, celem złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 271 § 3 KK. Policja poinformowała, że ustaliła, iż „środki finansowe wypłacone na podstawie umowy nr (...) zostały zdefraudowane przez przedstawiciela podmiotu wskazanego w w/w umowach”. Wskazała, że w związku z powyższym zachodzi konieczność przyjęcia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa. Upoważniony pracownik złożył w/w zawiadomienie, zgodnie ze wskazaniami KMP w Kielcach.

Niezależnie od powyższego, konsekwencją braku inicjatywy Beneficjenta zmierzającej do rozliczenia wypłaconego dofinansowania, mimo wielokrotnych deklaracji w tym zakresie było rozwiązanie Umowy w trybie natychmiastowym.

Pismem z dnia (...) września 2019 roku, IZ rozwiązała Umowę na podstawie jej § 33 ust. 1 pkt 3, z uwagi na niewywiązywanie się z jej postanowień przez (...). Przedmiotowe oświadczenie zostało doręczone (...) w dniu (...) września 2019 roku i w tym dniu nastąpił skutek w postaci rozwiązania Umowy.

Jednocześnie Organ wezwał Beneficjenta do zwrotu całej kwoty dofinansowania, tj.: (...) zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi w wysokości jak dla zaległości podatkowych od dnia przekazania środków (... roku) do dnia zwrotu w terminie 14 dni kalendarzowych od daty otrzymania pisma. Ponadto Organ poinformował Beneficjenta o tym, że jeżeli nie zwróci środków w wyznaczonym terminie zostanie wszczęte postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu na podstawie art. 207 ust. 9 Ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 roku (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 ze zm.).

Po otrzymaniu oświadczenia o rozwiązaniu Umowy, Realizator, do tej pory nie przejawiający żadnej inicjatywy w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania i pozostawiający bez odpowiedzi ponaglenia Organu w tym zakresie uaktywnił się w korespondencji z Organem. Pisma do Organu zaczął kierować również Beneficjent – (...), kwestionując zasadność traktowania go, jako Stronę w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia (...) września 2019 roku, Realizator zwrócił się do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z prośbą o zmianę stanowiska dot. wypowiedzenia Umowy w trybie natychmiastowym. Wskazał, że z „uwagi na powstałe problemy komunikacyjne z Departamentem EFS, nie był świadomy zagrożeń wypowiedzenia Umowy z powodu niedostarczenia niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej”. Oświadczył, że *„projekt został zrealizowany w całości zgodnie z założeniami i osiągnięto rezultaty, co znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji projektowej”*. Dalej wywodził, że *„w chwili podjęcia informacji, o powstałej potrzebie doprecyzowania i dostarczenia niektórych wybranych dokumentów, (...) nie mógł tego uczynić, gdyż o takiej potrzebie nie zawiadomiono jego, tylko Policję, która przez zabezpieczenie dokumentacji uniemożliwiła przedstawienie wymaganych dokumentów w Departamencie EFS”*. Ponadto Realizator podał, że *„jest organizacją charytatywną nie działającą dla zysku (...) dysponuje jedynie publicznymi dotacjami celowymi przekazywanymi na realizację określonych celów (...) realizując projekty w całości zgodnie z założeniami także w tym projekcie nie pozostały żadne środki finansowe.”* Wskazał także, iż *„z uwagi na to, że Stowarzyszenie jest organizacją non profit dysponuje skromną kadrą działaczy i wolontariuszy obciążonych ogromem prac, przez co mogły powstać pewne trudności w precyzyjnym komunikowaniu się z Departamentem EFS i powstałe z tego komplikacje z dostarczeniem wymaganych jeszcze do pełnego rozliczenia projektów niektórych dokumentów.”*

W odpowiedzi na w/w pismo, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego pismem w dniu (...) września 2019 roku poinformował, że zlecił wnikliwą weryfikację projektów realizowanych przez Stowarzyszenie (z powodu nierozliczenia otrzymanego dofinansowania rozwiązano łącznie trzy umowy), w tym projekcie prowadzonego na podstawie Umowy nr (...). Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy w/w projektów, IZ RPO WŚ nie znalazła żadnych podstaw do cofnięcia złożonego oświadczenia o rozwiązaniu w/w umów. Marszałek podał, że weryfikacja dokumentacji projektowej, w szczególności korespondencji w systemie SL2014, doprowadziła do wniosku, że „w przedmiotowej sprawie, nie zaszły problemy komunikacyjne między (...) a DW EFS WŚ. Organ jasno wyrażał swoje żądania, co do przedłożenia niezbędnych dokumentów i wielokrotnie je ponawiał. Ponadto, IZ wyjaśniła, iż wbrew stanowisku prezentowanemu w piśmie Realizatora z dnia (...) września 2019 roku, przyczyną rozwiązania umów nie było *„nie dostarczenie niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej”*, a *„uporczywe niewywiązywanie się przez Beneficjenta z postanowień Umowy, tj. nieprzedkładanie dokumentów umożliwiających rozliczenie przekazanego*

dofinansowania, mimo wielokrotnych wezwań i ponagień ze strony Organu”. IZ precyzyjnie zaprezentowała w piśmie jak przebiegała komunikacja pomiędzy Stronami Umowy i podała jakich zaniechań dopuścił się Wnioskodawca. Organ wskazał, że „przyczyną rozwiązania Umów było konsekwentne nieprzedkładanie przez Beneficjenta dokumentów potwierdzających postęp w realizacji projektu” (głównie nieskładanie zakładki „monitorowanie uczestników”). Zwrócił uwagę, że „za każdym razem po negatywnej weryfikacji wniosku, (...) otrzymywał informację o nieprawidłowościach do poprawy oraz terminie w jakim należy to zrobić. Ponadto, w przypadku upływu terminu do złożenia poprawionego wniosku, Organ wielokrotnie ponawiał prośbę o przesłanie dokumentów. Takie monity zostały skierowane do Beneficjenta w dniach: (...) sierpnia 2018 roku, (...) sierpnia 2018 roku, (...) września 2018 roku, (...) października 2018 roku, (...) października 2018 roku, (...) listopada 2018 roku, (...) listopada 2018 roku, (...) grudnia 2018 roku, (...) stycznia 2019 roku, (...) lutego 2019 roku, (...) marca 2019 roku, (...) kwietnia 2019 roku, (...) czerwca 2019 roku, (...) czerwca 2019 roku, (...) lipca 2019 roku. Ponadto, w powyższych pismach, IZ wzywała Wnioskodawcę do przedłożenia wszystkich zaległych wniosków o płatność”.

Marszałek wskazał dodatkowo, że Umowa jasno przewiduje konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nieprawidłowego rozliczania przekazanych środków publicznych. §33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie precyzuje, że w sytuacji, gdy „Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym.” Organ wskazał, że w tej sytuacji „niezrozumiałe jest stanowisko prezentowane przez Realizatora, jakoby nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji zaniechania realizacji projektu zgodnie z Umową.” Marszałek przywołał jednocześnie brzmienie § 12 ust. 2 Umowy, stosownie do którego „Wnioskodawca ma obowiązek złożenia drugiego i kolejnych wniosków o płatność zgodnie z harmonogramem płatności, w terminie 10 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego, a wniosku końcowego w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia okresu realizacji projektu.” W/w terminy zostały przez (...) wielokrotnie przekroczone. Nietrzymanywane były również terminy do złożenia poprawionych wniosków oraz dokumentów niezbędnych do rozliczenia dotacji. Konkludując Marszałek stanął na stanowisku, że „nie może budzić żadnych wątpliwości, iż Beneficjent nie wywiązał się z obowiązku realizacji projektu zgodnie z Umową. Co więcej, we Wniosku wskazywał w rubryce 4.3.2. (potencjał kadrowy wnioskodawcy i partnerów), że Pan (...) – Sekretarz(...), który miał w projekcie świadczyć doradztwo prawne jest z wykształcenia prawnikiem oraz dysponuje kilkunastoletnim doświadczeniem

w zarządzaniu i realizacji projektów w ramach EFS. Wszystkie umowy pomiędzy (...) a IZ zostały podpisane przez w/w Pana (...) oraz przez Pana (...) – Skarbnika (...). W tej sytuacji wyjaśnienia, że Realizator nie zdawał sobie sprawy, jakie konsekwencje może nieść za sobą rażąco uchylanie się od terminowego rozliczenia projektu, uznać należy za niewiarygodne. Analiza korespondencji znajdującej się w systemie SL2014 wykazała, że Beneficjent był informowany, iż dalsza jego opieszałość w rozliczaniu projektu może spowodować rozwiązanie umowy przez Organ (informacja w systemie SL2014 z dnia 1 lutego 2019 roku).” Marszałek podał także, iż „korespondencja za pomocą systemu SL2014 jest standardową drogą kontaktu między Beneficjentem a IZ. W projekcie nr (...) – jako osoba do kontaktu z ramienia Wnioskodawcy został wyznaczony Pan (...). W/w osoba wchodzi w skład Zarządu Realizatora. Zarząd Realizatora posiadał zatem na bieżąco informacje o nieprawidłowościach w realizacji projektów i miał wielokrotnie możliwość ich naprawienia, jeszcze w okresie trwania umów, a tego nie zrobił”. W tym stanie rzeczy Marszałek uznał, że „twierdzenia przedstawiciela Realizatora, które prezentuje w piśmie z dnia (...) września 2019 roku, jakoby obecnie miał możliwość szybkiego przedstawienia dokumentacji projektowej koniecznej do rozliczenia otrzymanego dofinansowania są niewiarygodne w świetle zachowania (...) w trakcie trwania projektów i po ich zakończeniu, polegającego na wielokrotnym wyznaczaniu terminów do przedłożenia dokumentów niezbędnych do ich rozliczenia, a następnie nie dotrzymaniu żadnego z nich.” Ponadto Marszałek podniósł, że Beneficjent nie stosował się do wezwań Organu do uzupełnienia dokumentów. W konkluzji wskazał, że IZ uznała, iż twierdzenia, jakoby „z uwagi na powstałe problemy komunikacyjne z Departamentem EFS, (...) nie był świadomy zagrożenia wypowiedzenia umowy z powodu niedostarczenia niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej” oraz, że „w chwili podjęcia informacji, o powstałej potrzebie doprecyzowania i dostarczenia niektórych wybranych dokumentów (...) nie mógł tego uczynić, gdyż o takiej potrzebie nie zawiadomiono ich tylko Policję, która przez zabezpieczenie dokumentacji uniemożliwiła przedstawienie wymaganych dokumentów w Departamencie EFS pozostają w sprzeczności z dokumentami znajdującymi się w aktach spraw, w szczególności korespondencją w systemie SL2014, a zatem nie polegają na prawdzie.”

Marszałek zwrócił uwagę, że „IZ zależy na prawidłowej i terminowej realizacji i rozliczaniu projektów przez Beneficjentów. Nie jest intencją IZ RPO EFS rozwiązywanie umów i odzyskiwanie przekazanych dotacji od Wnioskodawców (...) IZ RPO WŚ jako Organ administracji publicznej jest zobowiązany do wydatkowania środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny. Nie

może tolerować sytuacji, w której IZ przekazała Beneficjentowi dotację, a ten mimo wielokrotnych deklaracji i ponagieł nie rozlicza się z otrzymanymi środkami. (...) miał wiele miesięcy na wykazanie, że projekty zostały zrealizowane w całości, osiągnięto w nich założone wskaźniki oraz na prawidłowe rozliczenie poniesionych wydatków. Nie zrobił tego. Co więcej, teraz wbrew faktom twierdzi, że nie miał wiedzy o konieczności dostarczenia i przedłożenia niektórych wybranych dokumentów, gdyż Organ zawiadomił o takiej potrzebie Policję a nie Beneficjenta. To absurdalne twierdzenia. Instytucja Zarządzająca przyznaje dofinansowanie i dąży do prawidłowego jego rozliczenia. W tym celu kontaktuje się wyłącznie ze stroną umowy - z Beneficjentem lub Realizatorem, głównie w systemie SL2014, a nie jak twierdzi (...) z organami ścigania. IZ nie może jednak pozostawać obojętna na rażący brak woli rozliczenia otrzymanego dofinansowania po stronie Wnioskodawcy, tym bardziej w sytuacji, gdy od organów ścigania spływają do Organu informacje o możliwych poważnych nadużyciach przy realizacji projektów prowadzonych przez (...)."

W odpowiedzi na pismo Urzędu Marszałkowskiego z dnia (...) września 2019 roku, Realizator wystosował w dniu (...) października 2019 roku wniosek, w którym zwrócił się z prośbą o umożliwienie dokończenia rozliczeń dwóch umów ryczałtowych, w tym umowy nr (...), której dotyczy przedmiotowa sprawa w ciągu najbliższych 3 miesięcy. Uzasadniając w/w wniosek Stowarzyszenie argumentowało, że „*od wielu lat świadczy usługi społeczne niezbędne do funkcjonowania w społeczeństwie, w tym dostarcza żywność ubogim mieszkańcom województwa świętokrzyskiego w ramach rządowego programu operacyjnego „(...)”, w ramach którego rocznie wsparcie w produkty żywnościowe otrzymuje ok. 14 000 mieszkańców województwa. (...) Nie jest i nie było jego intencją planowanie pomocy dla osób najbardziej potrzebujących oraz występowanie o dotacje publiczne na jej realizację, a następnie nie rozliczanie ich. Takie podejście nigdy nie występowało w długiej historii rozległych działań pomocowych (...).*” Nadmieniał, że „*w przedmiotowej sprawie zakładane zadania zostały wykonane, a rezultaty osiągnięte.*” Wskazywał, że „*nieprzekazanie dokumentów umożliwiających rozliczenie projektu, było spowodowane poważnymi problemami zdrowotnymi w rodzinie pracownika upoważnionego do kontaktu z IZ za pomocą systemu SL2014 oraz rozliczenia dofinansowania. Realizator podał, że dopiero z pisma z dnia (...) września 2019 roku dowiedział się o nieprawidłowościach i ich skali.*” Ponadto wskazał, że „*ewentualna decyzja administracyjna, która musiałaby zostać wydana w przypadku ich nierozliczenia, obejmująca obowiązek spłaty nierozliczonych części środków, byłaby dla (...) niemożliwa do wykonania. Z uwagi na to, że Strona jest organizacją non profit nie działa dla zysku, a wykonuje jedynie zadania celowe dla osób wspieranych*

środkami pochodzącymi z dotacji i nie może go przeznaczyć na inny cel, a w konsekwencji także nie mogłaby prowadzić dalej swojej misji ze stratą dla tysięcy osób wspieranych na terenie województwa.” Ponownie wyjaśnił, że *„w/w prośba jest spowodowana trudnościami w dostępie do dokumentacji projektowej, w wyniku czynności Policji, co uniemożliwia bezzwłoczne przedłożenie dokumentacji.”* Konkludując Realizator zobowiązał się w przyszłości do wprowadzenia takich mechanizmów, które nie pozwolą na powstanie zagrożeń dla projektów, w postaci niewykonywania, względnie nienależytego wykonywania obowiązków przez pracowników wyznaczonych do ich realizacji.

W odpowiedzi na powyższe, Organ w dniu (...) października 2019 roku nie wyraził zgody na rozliczenie spornych umów ryczałtowych na zasadach wskazanych przez Realizatora w piśmie z dnia (...) października 2019 roku. Podkreślił przy tym, że *„sytuacja w której znalazły się strony rozwiązanych umów o dofinansowanie powstała wyłącznie na skutek działania (...). IZ RPO WŚ dążyła do prawidłowego zakończenia w/w projektów i właściwego ich rozliczenia, wielokrotnie wychodząc z inicjatywą spotkań i pomocy. Ponadto wzywała Realizatora do przedłożenia dokumentów umożliwiających rozliczenie przekazanego dofinansowania oraz przesyłała ponaglenia, w których wskazywała jakie dokumenty są niezbędne do pozytywnego zakończenia weryfikacji poszczególnych wniosków o płatność.”* Organ podkreślił, że *„jest zobowiązany dbać o finanse publiczne, poprzez wydatkowanie środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny”*. Ponadto IZ poddała w wątpliwość możliwość dotrzymania przez Beneficjenta 3 miesięcznego terminu do rozliczenia projektów, w sytuacji, gdy dokumenty przez wiele miesięcy były w posiadaniu Beneficjenta, a mimo to nie doszło w tym czasie do złożenia kompletnych wniosków o płatność. Jednocześnie Organ podkreślił, że *„w ewentualnych przyszłych postępowaniach administracyjnych stroną postępowania będzie każdorazowo Strona Umowy, czyli (...).”* Wskazał jednocześnie, że *„Strona będzie miała możliwość przedkładania dowodów w postępowaniu administracyjnym, a Organ zobowiązany będzie cały materiał dowodowy rozpatrzyć.”*

Równocześnie z trwającą korespondencją z Realizatorem, pisma do Organu w przedmiotowej sprawie kierował też Beneficjent, w imieniu którego działa (...).

Pismem z dnia (...) września 2019 roku (...) wskazał, że *„beneficjentem dofinansowania w rozwiązanych umowach, w tym umowie (...) jest (...), a nie władze krajowe Stowarzyszenia.”* (...) podał, że *„w związku z tym stroną ewentualnego postępowania administracyjnego będzie (...).”*

Beneficjent powołał się na postanowienia swojego Statutu (§ 79 ust. 1 i 3 Statutu), wyjaśniając, że zgodnie z jego postanowieniami zarządy wojewódzkie i okręgowe stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania."

W odpowiedzi na w/w korespondencję, Marszałek pismem z dnia (...) października 2019 roku podał, że wbrew twierdzeniom (...), Stroną Umowy nr (...) z dnia (...) października 2017 roku jest (...). (...) pełnił w projekcie realizowanym na podstawie w/w Umowy funkcję Realizatora. Z uwagi na brak osobowości prawnej, nie mógł być bowiem stroną Umowy, a zatem Beneficjentem. W tej sytuacji postępowanie Organu polegające na kierowaniu korespondencji związanej z zakończeniem w/w Umowy do Beneficjenta, tj. (...) jest właściwe. Wskazał, że na zajęcie w/w stanowiska pozwala okoliczność, że jako strona przedmiotowej umowy został wskazany „(...), NIP: (...), REGON: (...)”, zaś zgodnie z § 2 ust. 4 umowy projekt miał być realizowany przez „(...), (...) NIP: (...), REGON: (...)”. W tej sytuacji, bez znaczenia pozostaje argumentacja prezentowana przez Stowarzyszenie w piśmie z dnia (...) września 2019 roku, że zgodnie z postanowieniami § 79 pkt 1 i 3 Statutu (...) zarządy wojewódzkie i okręgowe Stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania. Ponadto nie budzi także żadnych wątpliwości, że stroną ewentualnego postępowania administracyjnego, a tym samym adresatem decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu o której mowa w art. 207 ust. 9 UFP powinien być Beneficjent – (...) a nie –(...). Organ wskazał także, że wszelkich czynności w imieniu (...) związanych z uzyskaniem dofinansowania, zawarciem umów oraz z realizacją projektów dokonywali (...) – (...) oraz (...) – (...) na podstawie pełnomocnictwa udzielonego im w dniu (...) stycznia 2015 roku przez (...) „do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych w szczególności podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego.” Jednocześnie, zmierzając do uchylenia wszelkich wątpliwości związanych z określeniem stron umów o dofinansowanie, które pojawiły się po stronie Beneficjenta, Organ przedłożył mu kserokopie rozwiązanych umów o dofinansowanie oraz pełnomocnictwa udzielonego przez (...) Panom (...)i (...).

W kolejnym piśmie z dnia (...) listopada 2019 roku, Beneficjent zwrócił się do IZ o przesłanie dokumentu, w którym Stowarzyszenie (działający w jego imieniu członekowie (...)) wniosło o dokonanie zmian w złożonym w przedmiotowej sprawie wniosku o dofinansowanie w zakresie doprecyzowania

określenia Strony, „z uwagi na niedokładne doprecyzowanie pełnej nazwy Beneficjenta, która została wpisana z pominięciem nazwy (...)”. Ponadto Beneficjent zwrócił się z prośbą o wskazanie, czy w postępowaniu administracyjnym będzie mógł złożyć dowody w formie kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem, czy dokumenty te winny być złożone w oryginałach.

W dniu (...) listopada 2019 roku IZ wszczęła postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie zwrotu dofinansowania przyznanego na podstawie umowy nr (...). Zawiadomienie zostało doręczone Beneficjentowi w dniu (...) listopada 2019 roku. O wszczęciu postępowania został poinformowany także Realizator – zawiadomienie doręczone dnia (...) listopada 2019 roku.

W odpowiedzi na pismo z dnia (...) listopada 2019 roku, Marszałek Województwa wyjaśnił (pismo Organu z dnia (...) listopada 2019 roku), że stosownie do art. 76a § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego *„jeżeli dokument znajduje się w aktach organu lub podmiotu, o którym mowa w 76a § 1 lub 2, wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub podmiot odpis lub wyciąg z dokumentu”*. Dodatkowo w oparciu o art. 76a § 2 KPA *„zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym”*. Zgodnie zaś z § 3 art. 76a KPA *„zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym albo przez upoważnionego pracownika organu prowadzącego postępowanie ma charakter dokumentu urzędowego.”* Ponadto Organ zwrócił uwagę, że na podstawie art. 76a § 4 KPA *„jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, organ administracji publicznej zażąda od strony składającej odpis dokumentu, o którym mowa w § 2, przedłożenia oryginału tego dokumentu”*. Konkludując, IZ wskazała, że *„stosownie do postanowień KPA, w przypadku ustanowienia w sprawie pełnomocnika może on poświadczyć przedkładane dokumenty za zgodność z oryginałem, a następnie złożyć te dokumenty zamiast oryginałów. W takiej sytuacji, Organ zweryfikuje otrzymane dowody i oceni, czy należy do nich zastosować § 4 art. 76a KPA.”* Odnosząc się do zarzutów Beneficjenta, iż dopiero z pisma Marszałka Województwa z dnia (...) października 2019 roku, (...) powzięła wiedzę o zawarciu umów o dofinansowanie nr (...) z dnia (...) listopada 2016 roku, nr (...) z dnia (...) marca 2017 roku oraz nr (...) z dnia (...) października 2017 roku Organ wskazała, że :

„Pan (...), był w momencie zawierania w/w umów i jest obecnie zarówno członkiem (...), jak także członkiem (...) Ponadto (...) (...) i (...) (...) legitymowali się pełnomocnictwem udzielonym w dniu (...) stycznia 2015 roku przez (...), które upoważniało do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych, w szczególności do podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych, w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego (...)”. Ponadto wskazał, że „jeżeli Beneficjent nie miał wiedzy na temat umów zawieranych w jego imieniu i na jego rzecz przez ustanowionych pełnomocników, zasadnym jest wyjaśnienie tej sprawy wewnątrz jego struktury organizacyjnej, tj. pomiędzy organami centralnymi, a terenowymi Stowarzyszenia.”

W dniu (...) listopada 2019 roku Beneficjent wystosował do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego wnioski o przesłanie dokumentów i udzielenie wyjaśnień, w którym ponownie zwrócił się o przesłanie dokumentu, o którym mowa w piśmie z dnia (...) listopada 2019 roku i wskazanie w jakiej formie należy składać dokumenty w postępowaniu administracyjnym.

W odpowiedzi na powyższe, w dniu (...) grudnia 2019 roku Organ podniósł, że żądany dokument został przesłany do Beneficjenta wraz z pismem z dnia (...) listopada 2019 roku. Wskazał ponadto, że wyjaśnianie dot. formy dokumentów, które mogą być składane w postępowaniu administracyjnym znajduje się także w w/w piśmie. Beneficjent mimo, że po rozwiązaniu w/w Umowy uaktywnił się w korespondencji z Organem, nie przedłożył wniosków o płatność i dokumentów pozwalających na rozliczenie projektu. Takie dokumenty nie zostały także przekazane do Organu na etapie postępowania administracyjnego.

W dniach (...) stycznia 2020 roku, Organ (Departament Kontroli i Certyfikacji RPO UM w Kielcach) przeprowadził weryfikację dokumentacji projektu nr (...) będącej w posiadaniu Komendy Miejskiej Policji w Kielcach (akta sprawy: o sygn. akt: (...)). Umowa na realizację tego projektu również została rozwiązana z uwagi na nieprzedkładanie przez Beneficjenta wniosków o płatność. Pismem z dnia (...) lutego 2020 roku Departament Kontroli i Certyfikacji RPO UM w Kielcach wskazał, że w wyniku przeprowadzonej przez uprawnionych pracowników analizy dokumentacji stwierdzono, iż dokumenty księgowe za realizację zadań w tym projekcie funkcjonują w obiegu prawnym w kilku egzemplarzach różniących się od siebie (oryginały).

Pismem z dnia (...) stycznia 2020 roku, Organ poinformował Beneficjenta, że postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie zostanie zakończone do dnia (...) lutego 2020 roku, z uwagi na skomplikowany charakter sprawy. Jednocześnie Organ poinformował, że Instytucja Zarządzająca RPO WŚ 2014-2020, jako pokrzywdzony w sprawie uzyskała zgodę prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze o sygn. akt: (...) na udostępnienie akt tego postępowania upoważnionemu pracownikowi Organu. IZ wskazała, że zapoznanie się z aktami w/w postępowania przygotowawczego jest niezbędne dla prawidłowego i wyczerpującego ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

W dniu (...) lutego 2020 roku, na podstawie upoważnienia udzielonego przez Marszałka Województwa działającego w imieniu Województwa Świętokrzyskiego pracownik Organu zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego o sygn. akt: (...) dot. realizacji projektów dofinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 -2020, które prowadzi Komenda Miejska Policji w Kielcach Wydział do walki z Przeszłością Gospodarczą pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód w Kielcach oraz sporządził fotokopie z akt tej sprawy.

W aktach postępowania przygotowawczego ujawniono szereg dokumentów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, m.in. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na szkodę Stowarzyszenia z dnia (...) grudnia 2019 roku złożone przez (...). W piśmie tym, pełnomocnik ustanowiony przez Realizatora wskazał, że „po zabezpieczeniu dokumentacji projektów prowadzonych przez Stowarzyszenie w związku z podejrzeniem nieprawidłowości w rozliczeniach dotacji pozyskiwanych z funduszy UE, dokumentacja projektowa została poddana wstępnej analizie przez księgowość (...), z której wynikało wprost, iż w związku z realizacją projektów dotowanych mogło dojść do popełnienia czynów zabronionych. Niezwłocznie główna księgowa Pani (...) poinformowała o tym (...), w tym sekretarza (...) uprawnionego do reprezentowania Stowarzyszenia na zewnątrz, przedstawiając w piśmie do Zarządu z dnia (...) listopada 2019 roku, że zachodzą uzasadnione podstawy do wskazania na możliwość popełnienia wielu przestępstw przez (...) polegających m.in. na przywłaszczeniu środków pieniężnych. Dalsza weryfikacja pokazała możliwość popełnienia czynów zabronionych takich jak podrobienie podpisów, przelewanie na własny rachunek bankowy do niego nie należących środków za fikcyjne działania, oraz podrobienie i przerobienie dokumentów księgowych.”

Ponadto wskazał, że „w trakcie weryfikacji dokumentacji zwrócono się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach o wskazanie z jakich rachunków bankowych wpływały na konto ZUS środki pieniężne. Z uzyskanej pisemnej informacji wynikało wprost z jakich rachunków dokonywano przelewów do ZUS. Zestawienie operacji na rachunku bankowym (...) oraz informacji ZUS doprowadziło do ustalenia, iż (...) pod tytułem przelewów składek na ZUS wskazywał prywatne konto, z którego żadna kwota do ZUS nie trafiała.” Ponadto proceder wskazywania swojego rachunku bankowego i przelewania środków (...) pod tymi tytułami dotyczył także rzekomego wynagrodzenia za realizację „diagnozy potrzeb i potencjałów...” beneficjentów projektu „(...)” przez psycholog (...). Przedstawione operacje na rachunku prowadzą do wniosku, iż (...) ponownie podał swój rachunek, zaś w tytule przelewu wskazał jako wynagrodzenie dla (...), która oświadczyła, iż żadnych działań w tym zakresie nie realizowała, nie otrzymywała też wynagrodzenia z tego tytułu. Analiza dokumentów rzekomo prowadzonego wsparcia doprowadziła do wniosku, iż (...) prawdopodobnie wielokrotnie dokonał podrobienia podpisu (...) oraz sprokurował dokumenty związane z realizacją zadań. Do zawiadomienia zostało dołączone oświadczenie (...), w którym wskazywała jak powyżej.

Dodatkowo w aktach postępowania przygotowawczego ujawniono pismo Pani (...)- głównej księgowej (...) z dnia (...) stycznia 2020 roku, w którym w/w wskazała, iż podjęła analizę rachunków bankowych przypisanych do kont projektów realizowanych ze środków przyznanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Analiza ta wykazała nieprawidłowości w zakresie wykonywanych przelewów i ich opisu. Podała, że „nie znajduje uzasadnienia ciągłe przelewanie środków między innymi rachunkami oraz wykonywanie przelewów za inne czynności (...) nie związane z przypisanym do tego rachunku projektem.” Ponadto wyjaśniła, „że na rachunku przeznaczonym do rozliczenia projektu ryczałtowego „(...)” widoczne są przelewy nie znajdujące odzwierciedlenia w dostępnej dokumentacji księgowej z dyspozycją „podjęcie gotówki z kasy”, „ZUS”, „rach. IX 2018”, „zaliczka wycieczka” itp. Ponadto księgowa wskazała, że „nie znalazła także raportów kasowych, które by dokumentowały takie czynności jak opisano przy przelewach np. „podjęcie gotówki z kasy”, „podjęcie gotówki”. W/w ustaliła, że rachunek bankowy na który dokonywano opisywanych wyżej przelewów przy braku potwierdzenia poniesienia takiego wydatku w dostępnej jej dokumentacji jest taki sam jak ten, na który dokonywano przelewów z dyspozycją ZUS, o którym informowała pismem z dnia (...) listopada 2019 roku i jest rachunkiem na który dokonywano wypłat wynagrodzeń osoby o nazwisku (...).

W aktach w/w postępowania znajdują się również zeznania (...) (...). Zeznając w charakterze świadka – pokrzywdzonego przedstawił on nieprawidłowości do jakich doszło m. in. w przedmiotowym projekcie. Wskazał, że rozmawiał z osobami z Domu Pomocy Społecznej w (...) (dalej: DPS), które miały brać w nim udział.

Pracownicy DPS wskazywali, że (...) „*jak coś obiecał to potem nie realizował, a także podawali, że wiele rzeczy jest niezrobionych z tego co może być w dokumentacji*”. Wskazał, że „*zajęcia z hortiterapii, w tym (...) przekopiował z poprzednich projektów programy zajęć i nawet prowadzącego, który nie wiedział, że to ma prowadzić*”. Ponadto podał, że pracownica DPS wykluczyła, żeby osoby niepełnosprawne wskazane na liście obecności, a które miały podpisać się na niej, faktycznie rozmawiały czy (...) miał z nimi kontakt. Świadek stwierdził, iż po takiej informacji „*jego nadzieje, że uda się rozliczyć jakąkolwiek część projektu przestały być namacalne*”. Ponadto podał, że pytał osoby na temat szkolenia „*opieka nad osobą niesamodzielną*” tj. (...) i (...), czy robili spotkania, z których sporządziliby raporty i osoby te zaprzeczyły, że je przeprowadzały. Ponadto podniósł, że „*na listach z zajęć są rzekomo podpisy pani (...), różniące się od tych, które przedstawiła na wypowiedzeniu*”. Świadek wskazał także, że „*dzwonił do osób podpisanych na listach obecności na szkoleniu „opieka nad osobą niesamodzielną”, te osoby mówiły różnie, m. in., że były na zajęciach ale nie w takiej ilości jak wskazano w dokumentacji*”. Świadek wyjaśniał, że „*w trakcie analizy dokumentacji odnalazł m. in. oświadczenie z dnia (...) sierpnia 2018 roku, zgodnie z którym to on kierował (...) do prowadzenia szkolenia*”. Świadek zaprzeczył, żeby dokonywał takiej delegacji, wskazał, że „*podpis nie jest jego, choć został nakreślony jako jego i użyta jego pieczętka*”. Dodatkowo podał, że w/w osoba jest prywatnie teściową (...). Dalej świadek wskazywał, że odnalazł dwie faktury jakie miałyby wystawić w tym szkoleniu oznaczone nr (...), z tym, że jedna z datą wystawienia z (...) sierpnia 2018 roku, a druga z (...) października 2018 roku. Podał, że w/w dokumenty opiewają na te same kwoty, zaprzeczył również, jakoby złożył podpis na tych fakturach.

Podsumowując swoje zeznania (...) wskazał, że „*po analizie dokumentacji zrozumiał, że z rozliczenia projektów ryczałtowych, w tym nr (...), które sam realizował (...) nic nie będzie, bo wszystkie rzeczy, które wykonał są nacechowane popełnieniem czynów zabronionych, w tym podrobienia, przerobienia i poświadczenia nieprawdy*”.

Organ ścigania przesłuchał w postępowaniu przygotowawczym także Panią (...) (pracownik Domu Pomocy Społecznej w (...)). Świadek wskazał, że „zgłosił się do niej (...)i oświadczył, że realizuje projekt, który będzie korzystny dla mieszkańców DPS – miał on być kierowany do osób z niepełnosprawnością intelektualną, a wszyscy mieszkańcy DPS to osoby z niepełnosprawnością intelektualną.” Pracownica podała, że „wytypowała uczestników projektu, którzy mogli wziąć udział w projekcie. (...)przyniósł formularze diagnozy potrzeb i potencjałów dot. projektu, które zostały wypełnione przez psychologa wraz z konkretnym uczestnikiem i przekazane (...). Od przekazania ankiet upłynął długi okres czasu, podczas którego próbowała skontaktować się z (...), lecz kontakt był utrudniony.” Świadek zeznała, że „(...) zbywał ją mówiąc, że nie może odebrać telefonu lub jest na konferencji”. Dalej wskazywała, że „wymusiła na nim, by w końcu zaczęło się coś dziać w projekcie.” W dniu (...) sierpnia 2018 roku odbyła się wycieczka do (...). Na ten cel (...) przekazał (...) zł, za co opłacono wstęp w (...), (...) oraz obiad. Z wiadomości posiadanych przez świadka, „opiekun wycieczki był nagabywany przez właściciela firmy przewozowej o zapłatę za zorganizowany w ramach wycieczki przejazd.” Po wycieczce, świadek zeznała, że „próbowała nawiązać kontakt z (...) ale ten nie odbierał telefonu.” Kontakt ten wznowiony został w marcu 2019 roku, kiedy to (...)i zaproponował zajęcia na siłowni „(...)” mieszczącej się w (...). Wyjścia na siłownię miały miejsce od marca lub kwietnia do czerwca 2019 roku raz w tygodniu na ok. godzinę. Kolejno świadek pytała o obiecaną wycieczkę do (...). (...) zeznała, że „wyjazd odbył się dnia (...) kwietnia 2019 roku, gdzie (...) przywiózł pieniądze na bilety wstępu i obiad w momencie wyjazdu”. Świadek podała, iż „w ramach w/w projektu (...) obiecał także wyjście do lodziarni, wycieczki do (...) oraz (...), jednak z tych deklaracji nie wywiązały się. W ramach projektu nie był zorganizowany dla uczestników żaden festyn. Od wycieczki do (...) kontakt z (...) zaczął się urywać. Nie odbyły się żadne inne zajęcia organizowane przez (...). W/w obiecywał, co prawda zajęcia z hortiterapii, porady prawne, jednak nie miały one miejsca i uczestnicy nie brali w nich nigdy udziału. Uczestnicy projektu ani ich opiekunowie prawni nie podpisywali żadnych list obecności.”

Ponadto, w aktach przedmiotowego postępowania przygotowawczego znajdują się wyciągi bankowe potwierdzające, że środki z konta projektowego były przelewane na rachunek bankowy (...) z opisem np. „ZUS”, „zaliczka wycieczka”, „podjęcie gotówki z kasy” były także podejmowane z kasy w celu opłacenia rzekomych działań, które nie znajdowały potwierdzenia w dokumentacji projektowej. Dodatkowo z rachunku projektowego były dokonywane przelewy dotyczące kosztów, związanych z bieżącą statutową działalnością Stowarzyszenia, a także dotyczące innych projektów

realizowanych przez (...) oraz inne transakcje niezwiązane z przedmiotowym projektem (np. spłata zajęcia egzekucyjnego przez ZUS, przelewy na rachunki bankowe przypisane do innych projektów realizowanych przez Stowarzyszenie, m.in. „Kompleksowe wsparcie (...)” z opisem, że kwoty są przekazywane na sfinansowanie działań w tych projektach, przelew za wynajem lokalu na pomieszczenia biurowe projektów za miesiąc listopad -powołane w tytule przelewu faktury dotyczyły dwóch innych projektów, a nie projektu „(...)”, „przekazanie środków” na rachunek (...), który był przeznaczony na obsługę realizacji działań statutowych (noclegownia, magazyn żywnościowy) na terenie (...), wynagrodzenia dla pracowników noclegowni i banku żywności itd.) Wskazane powyżej przelewy nie dotyczyły wydatków związanych z projektem (którego dotyczy decyzja) przypisanym do tego rachunku.

W aktach przedmiotowego postępowania znajdują się również protokoły z zeznań świadków, którzy rzekomo byli uczestnikami projektu nr (...). Świadkowie (m. in. (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)) zaprzeczyli, że byli uczestnikami jakichkolwiek zajęć organizowanych przez Stowarzyszenie, choć z dokumentacji projektowej wynika, że rzekomo korzystali oni ze wsparcia w projekcie. Zeznali, że ich dzieci nie uczestniczyły w hortiterapii czy innych formach wsparcia prowadzonych przez tego Beneficjenta. Nieliczni świadkowie, tj. (...), (...) (...) (...) potwierdzili, co prawda, że korzystali ze wsparcia oferowanego przez (...), jednak wskazując przy tym, że w zajęciach uczestniczyli raz lub dwa (...), dwa razy (...), kilka razy (...). Zeznania świadków, którzy potwierdzili udział we wsparciu, co do przebiegu zajęć są jednak rozbieżne, co do szczegółów.

W aktach przedmiotowego postępowania przygotowawczego znajdują się również zeznania głównej księgowej Realizatora, która wyjaśniła, że po podjęciu pracy w (...), „zaczęła wyszukiwać dokumentacji dotyczącej dwóch projektów ryczałtowych, w tym „(...)”. Podała, że „nie znalazła żadnej dokumentacji kosztowej z tych projektów, w systemie księgowym nie były zaksięgowane żadne koszty dotyczące tych projektów, jedynie usługi opiekuńcze przychodowe”. Stwierdziła także, że „weryfikacja rachunków bankowych doprowadziła do wniosku, że (...) przekazywał środki z rachunków projektowych na swój rachunek bankowy – różne kwoty pod różnym tytułem”. W aktach postępowania znajdują się także pisma w/w osoby z dnia (...) listopada 2019 roku i (...) stycznia 2020 roku.

Pismem z dnia (...) lutego 2020 roku (wpływ do Organu (...) lutego 2020 roku), Strona wystąpiła o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego znak (...), w szczególności zgromadzonych tam dowodów „z uwagi na konieczność prawidłowego ustalenia stanu faktycznego w sprawie.” Ponadto wniosowała o zawieszenie postępowania administracyjnego do czasu zakończenia postępowania karnego, bowiem wynik tego ostatniego będzie miał wpływ na treść decyzji administracyjnej.

Po otrzymaniu w/w wniosku dowodowego, Organ poinformował Stronę, że z uwagi na w/w pismo Realizatora, a przede wszystkim zgłoszony wniosek dowodowy, postępowanie zostanie przedłużone i zakończy się do (...) kwietnia 2020 roku. Ponadto wskazał, że w zakresie wniosku dowodowego oraz wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego Organ wypowie się w odrębnym piśmie.

Następnie, w dniu (...) marca 2020 roku, Organ skierował do Beneficjenta pismo, w którym wezwał go do podania, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego są według Strony istotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a także jakie okoliczności mają zostać za ich pomocą wykazane, zakreślając na powyższe 7 dniowy termin. Ponadto, IZ przypomniała, że stroną w niniejszym postępowaniu administracyjnym jest (...), a nie (...), a wszystkie czynności w postępowaniu, w tym inicjatywa w zakresie postępowania dowodowego, powinny być wykonywane przez Stronę. Organ zwrócił uwagę, że Pan (...), który podpisał pismo z dnia (...) lutego 2020 roku, powinien legitymować się stosownym pełnomocnictwem wydanym przez (...). Taki dokument nie został jednak dołączony do w/w pisma. Co więcej, w piśmie wskazano, że (...) występuje w imieniu Realizatora - jako (...) (dodatkowo na piśmie widniała także pieczęć (...). Organ podał, że przeanalizował również informację odpowiadającą aktualnemu odpisowi z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dot. Stowarzyszenia. Z wpisu Stowarzyszenia w KRS wynika, że Pan (...) jest co prawda Członkiem (...), jednak nie posiada prawa reprezentacji Stowarzyszenia na zewnątrz. W tym stanie rzeczy Organ wezwał Stronę do przedłożenia dokumentu, z którego będzie wynikało umocowanie dla w/w do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez Pana (...).

Dodatkowo Organ poinformował, że pracownik Departamentu Wdrażania EFS zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego, sporządził fotokopie z części dokumentów znajdujących się w aktach tego postępowania i zostały one włączone do akt postępowania administracyjnego. W piśmie tym wymieniono, które dokumenty zostały włączone do akt niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, IZ stanęła na stanowisku, że *„dla oceny zasadności zgłoszonego wniosku dowodowego koniecznym jest wyjaśnienie przez Stronę, które dowody znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego i na jakie okoliczności należy przeprowadzić, żeby zdaniem Beneficjenta stan faktyczny został ustalony niewadliwie.”* Zwróciła uwagę, że akta postępowania przygotowawczego, które liczą kilkadziesiąt tomów (wliczając w to dokumentację zabezpieczoną w biurze Realizatora). A zatem przeprowadzenie dowodu z całości akt postępowania przygotowawczego, bez jasnego wskazania, które dowody mają znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego i jakie okoliczności mają zostać za ich pomocą wykazane stoi w sprzeczności z zasadą szybkości i prostoty postępowania, o której stanowi art. 12 § 1 KPA. Ogólne sformułowanie zawarte w piśmie z dnia (...) lutego 2020 roku, że *„przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego ma istotne znaczenie dla niewadliwego ustalenia stanu faktycznego w postępowaniu administracyjnym”* nie pozwala na zbadanie, czy okoliczność, która ma zostać wykazana przedmiotowym dowodem ma znaczenie dla rozprzęgnięcia sprawy, jak również, czy dana okoliczność została już wykazana za pomocą innych dowodów. Konkludując, IZ podała, że *„po otrzymaniu pisma ze wskazaniem, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania administracyjnego są według Beneficjenta konieczne do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego oraz jakie okoliczności mają być za ich pomocą wykazane, Organ rozważy zasadność dopuszczenia zgłoszonego dowodu, uwzględniając przy tym powyższe przepisy postępowania administracyjnego.”*

Organ odniósł się również w piśmie do wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego. IZ wskazała, że stosownie do art. 97 § 1 pkt 4 KPA *„Organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd”* oraz stanęła na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zawieszenia postępowania podając uzasadnienie prawne w tym zakresie. Organ uznał, że zakończenie postępowania karnego pozwoli jedynie stwierdzić kto jest odpowiedzialny za niezrealizowanie projektu zgodnie z umową, a także kto odpowiada za brak rozliczenia środków wypłaconych z budżetu państwa i funduszy UE. W postępowaniu karnym nie zostanie przesądzona żadna kwestia, której rozstrzygnięcie będzie

umożliwiło rozpatrzenie niniejszej sprawy. Organ mimo toczącego się postępowania przygotowawczego jest w stanie dokonać samodzielnej oceny wszystkich przesłanek od których uzależnione jest wydanie decyzji zwrotowej. Zwrócił uwagę, że zgodnie z brzmieniem § 28 ust. 9 Umowy „Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działania Beneficjenta.” Niezależnie zatem od tego, która osoba faktycznie odpowiada za niezgodne z prawem wykorzystanie funduszy unijnych należy traktować jej działania jako czynności dokonywane przez Stronę.

(...) nie przedłożył pełnomocnictwa do działania w imieniu Beneficjenta w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym. Nie sprecyzował również, które dokumenty z akt postępowania mają w jego ocenie znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Z uwagi na powyższe, w dniu (...) sierpnia 2020 roku Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał postanowienie odmawiające zawieszenia postępowania administracyjnego, w którym szczegółowo uzasadnił motywy swojego stanowiska.

Organ uznał jednak, że m.in. wobec wniosku Realizatora zasadne jest ponowne zapoznanie się z aktami postępowania administracyjnego. Powyższe, z uwagi na panujący stan epidemii wywołany COVID – 19 okazało się możliwe dopiero (...) lipca 2020 roku. W aktach postępowania ujawniono zeznania kolejnych świadków, potwierdzające, że w projektach nie były m. in. przeprowadzane zajęcia z hortiterapii, chociaż została wytworzona dokumentacja stwarzająca pozory, jakoby miały one miejsce. (...) (z domu (...), która rzekomo miała te zajęcia prowadzić i wystawiać z tego tytułu rachunki zaprzeczyła jakoby świadczyła takie usługi na rzecz (...). Wskazała, że nie wie co to jest hortiterapia i na czym takie zajęcia polegają. Dodatkowo w aktach postępowania przygotowawczego znajduje się odpis pozwu o zapłatę skierowanego przez (...) przeciwko (...). Z jego treści wynika, że powód domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty (...) zł, tytułem zwrotu środków, które (...) przelała z rachunków (...) na swój bez podstawy prawnej, wyrządzając tym samym szkodę Stowarzyszeniu.

Pismem z dnia (...) sierpnia 2020 roku, DW IZ EFS poinformował Stronę, że materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie został zebrany, a Beneficjent może się z nim zapoznać oraz wypowiedzieć się do zebranych w sprawie dowodów oraz materiałów w terminie 7 dni od daty otrzymania przedmiotowego pisma, a także, że decyzja w przedmiotowej sprawie zostanie wydana do dnia (...) sierpnia 2020 roku.

Wnioskodawca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i nie zapoznał się z aktami postępowania administracyjnego, w określonym terminie.

Po otrzymaniu informacji, że materiał dowodowy w przedmiotowym postępowaniu został zgromadzony, Realizator przesłał pismo, w którym wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków (...) i (...), na okoliczność sposobu, terminu i trybu zrealizowania zadań w DPS w (...). Ponowił również wnioszek o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego nr (...) nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Kielce Wschód w Kielcach, w tym zalegających w aktach sprawy (...) tzw. ścieżek reintegracji – ankiet oraz innych czynności faktycznie zrealizowanych w tym zakresie. Podniósł przy tym, że wskazane dowody są niezbędne do ustalenia niewadliwego stanu faktycznego. Zwrócił także uwagę, że „niebagatelne znaczenie dla ustaleń w sprawie ma okoliczność zarzutu postawionego sprawcy (...), z którym to UM prowadził korespondencję i z pominięciem organów statutowych kontaktował się w ramach realizacji projektu. „Zwrócił przy tym uwagę, że „w/w osoba została postawiona w stan oskarżenia na szkodę dwóch podmiotów (...) oraz Urzędu Marszałkowskiego”.

Pismem z dnia (...) sierpnia 2020 roku Strona (działająca w jej imieniu (...)) podtrzymała swoje stanowisko, że stroną niniejszego postępowania powinien być (...), a nie (...). Ponadto wskazała, że zakończenie przedmiotowego postępowania jest przedwczesne. Wniosła również o zawieszenie przedmiotowego postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 KPA, tj. do czasu prawomocnie zakończonego postępowania karnego.

Pismem z dnia (...) sierpnia 2020 roku, Realizator ponowił wnioski dowodowe wskazane w piśmie z dnia (...) sierpnia 2020 roku.

Postanowieniem z dnia (...) września 2020 roku, Organ odmówił przeprowadzenia dowodu z zeznań zgłoszonych świadków. Przedmiotowe postanowienie zawiera szczegółową argumentację Organu dotyczącą braku podstaw do przeprowadzania przedmiotowych dowodów.

W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, IZ RPO WŚ doszła do przekonania, że w przedmiotowej sprawie należy wydać decyzję administracyjną określającą zwrot od Beneficjenta kwoty (...) zł (słownie: (...) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych).

Takie rozstrzygnięcie zostało wydane w dniu (...) października 2020 roku. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Organ stanął na stanowisku, że Beneficjent nie wykonał swoich podstawowych obowiązków w związku z realizacją projektu pn. „... nr (...) prowadzonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020.

Rozpoznając przedmiotową sprawę, w pierwszej kolejności, Organ przyjął, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020.

Rozwiązana Umowa w niniejszej sprawie była umową ryczałtową i zgodnie z sekcją 6.6.2. pkt 2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatki rozliczane uproszczoną metodą są traktowane jako wydatki poniesione. Nie ma obowiązku gromadzenia ani opisywania dokumentów księgowych w ramach projektu na potwierdzenie poniesienia wydatków rozliczanych uproszczoną metodą. Niemniej właściwa instytucja będąca stroną umowy zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie projektu do przedstawienia dokumentacji:

- a) potwierdzającej osiągnięcie rezultatów, wykonanie produktów lub zrealizowanie działań zgodnie z zatwierdzanym wnioskiem o dofinansowanie projektu- w przypadku stawek jednostkowych oraz kwot ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. a i b, lub
- b) potwierdzającej rozliczenie kosztów będących podstawą do rozliczenia stawek ryczałtowych – w przypadku stawek ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. c.

Dodatkowo zgodnie z sekcją 6.6.2 pkt 3 lit b Wytycznych w zakresie kwalifikowalności *„Weryfikacja wydatków rozliczanych za pomocą uproszczonych metod dokonywana jest w oparciu o faktyczny postęp realizacji projektu i osiągnięte wskaźniki, przy czym: (...) w przypadku kwot ryczałtowych – weryfikacja wydatków polega na sprawdzeniu, czy działania zadeklarowane przez Beneficjenta zostały zrealizowane i określone w umowie o dofinansowanie projektu wskaźniki lub rezultatu osiągnięte. Rozliczenie, co do zasady, jest uzależnione od zrealizowania danego działania, ale może być również dokonywane w etapach w zależności od specyfiki projektu, np. gdy w ramach projektu zakłada się realizację różnych etapów działania, które mogłyby być objęte kilkoma kwotami*

ryczałtowymi.” Natomiast zgodnie z sekcją 6.6.2 pkt 4 w/w Wytycznych: „ weryfikacji podlega zgodność dostarczonych produktów lub zrealizowanych usług/działań z założeniami określonymi we wniosku o dofinansowanie projektu.” Także sekcja 8.5.2 pkt Wytycznych stanowi, że: „Zatwierdzając wnioski o dofinansowanie projektu, właściwa instytucja będąca stroną umowy uzgadnia z beneficjentem warunki kwalifikowalności kosztów, w szczególności ustala dokumenty, na podstawie których zostanie dokonane rozliczenie projektu, a następnie wskazuje je w umowie o dofinansowanie projektu.” Dokumenty na podstawie których Beneficjent miał rozliczyć otrzymane przez siebie dofinansowanie zostały określone w Umowie (§ 8 ust. 4).

Beneficjent pomimo licznych interwencji ze strony IZ, nie przedstawił wniosków o płatność i dokumentów pozwalających zweryfikować realizację wskaźników, a tym samym rozliczyć kwoty ryczałtowe przypisane do poszczególnych zadań. Umowa jasno przewidywała konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nierozliczania przekazanych środków publicznych. § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie wskazuje, że w sytuacji, gdy Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym.

IZ RPO WŚ rozpoznając sprawę w I instancji przyjęła, że doszło do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 roku. Po pierwsze Beneficjent naruszył przepisy prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego. Nie wywiązał się bowiem z obowiązku rozliczenia wypłaconego mu dofinansowania. Nie rozliczył wskazanych w Umowie kwot ryczałtowych, a jest to jeden z podstawowych obowiązków nałożonych na Beneficjenta w Umowie. Organ doszedł również do przekonania, że to Beneficjent jako podmiot dopuścił się działania naruszającego postanowienia Umowy i Wytycznych. Spełniona została również trzecia przesłanka, tj. konieczność wystąpienia lub uprawdopodobnienia wystąpienia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionym wydatkiem w związku z niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem podmiotu gospodarczego (Beneficjenta). Organ uznał, że naruszenie obowiązujących procedur co do rozliczenia otrzymanego dofinansowania spowodowało powstanie szkody w budżecie UE. Beneficjent nie rozliczył otrzymanego dofinansowania. Nie wykazał realizacji założonych wskaźników produktu i rezultatu, stąd brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wypłacona Beneficjentowi dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. W związku z tym Organ

uznać, że dofinansowanie nie zostało wydatkowane prawidłowo. Ponadto weryfikacja operacji na rachunku bankowym projektu wykazała, że środki z tego rachunku były wydatkowane na cele niezwiązane z projektem. Reasumując Organ stanął na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie wystąpiła nieprawidłowość indywidualna.

Decyzja została doręczona Beneficjentowi dnia (...) października 2020 roku.

W dniu (...) listopada 2020 roku (data nadania w placówce Poczty Polskiej) Beneficjent złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr (...)z dnia (...) października 2020 roku. W w/w wniosku Odwołujący się zarzucił decyzji naruszenie:

1. art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, tj. poprzez niedostrzeżenie, że stan faktyczny sprawy nie został dokładnie wyjaśniony i brak było podstaw do rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności do przeprowadzenia i wydania decyzji administracyjnej,
2. art. 8, 9, 10 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, tj. poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania co do rzetelności organów administracji, w szczególności przez brak informowania strony o jej uprawnieniach i brak zapewnienia czynnego udziału na każdym stadium postępowania,
3. art. 77 § 1 i art. 77 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, polegające na tym, iż organ I instancji w sposób niewyczerpujący i niewystarczająco wszechstronny rozpoznał sprawę, w szczególności nie przeprowadził niezbędnych dowodów i dokonał wadliwych oraz niepełnych ustaleń faktycznych,
4. art. 78 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, polegające na tym, iż bezpodstawnie nie uwzględniono wniosku o przeprowadzenie dowodów, choć przedmiotem dowodu miała być okoliczność mająca znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,
5. art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, tj. dokonanie oceny nie na podstawie całego materiału dowodowego,
6. art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, wyrażające się w braku pełnego uzasadnienia prawnego, w szczególności poprzez nie odniesienie się w sposób jasny i zrozumiały oraz wyczerpujący do oznaczenia strony w

niniejszym postępowaniu, podstaw uznania skutecznego rozwiązania umowy o dofinansowanie i skutecznego wszczęcia postępowania administracyjnego.

W tym stanie rzeczy Odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Z uwagi na to, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony w ustawowym terminie, a także nie stwierdzono niedopuszczalności jego wniesienia, Organ przystąpił do rozpoznania wniosku, przeprowadzając w tym celu postępowanie administracyjne.

Pismami z dnia (...) lutego 2021 roku, (...) maja 2021 roku oraz (...) czerwca 2021 roku organ zawiadomił Stronę o przedłużeniu postępowania administracyjnego.

Zawiadomieniem z dnia (...) kwietnia 2021 roku Sąd Rejonowy w Kielcach II Wydział Karny poinformował Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego jako oskarżyciela posiłkowego o terminie rozprawy w sprawie o sygn. (...) dotyczącej oskarżonego (...), doręczając jednocześnie odpis aktu oskarżenia. Z rzeczonego aktu oskarżenia wynika, że organy ścigania w sprawie o sygn. akt (...) zebrały materiał dowodowy pozwalający na postawienie (...) zarzutów przywłaszczenia powierzonych mu środków finansowych w kwocie (...) zł.

Pismem z dnia (...) kwietnia 2021 roku IZ RPO WŚ poinformowała Beneficjenta o zebraniu w sprawie materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Odwołujący się nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

Stan prawny

Celem postępowania odwoławczego, przeprowadzonego przez IZ RPO WŚ była ponowna analiza sprawy co do istoty.

Organ po raz kolejny wnikliwie przeanalizował sprawę, rozpatrzył przy tym stanowisko Beneficjenta prezentowane w toku rozliczania projektu oraz zarzuty zgłoszone przez Odwołującego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W pierwszej kolejności IZ zweryfikowała decyzję nr (...) z dnia (...) października 2020 roku pod względem realizacji przez nią wymagań wskazanych w dyspozycji art. 107 § 1 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do postanowień art. 107 § 1 KPA decyzja administracyjna powinna zawierać:

1. oznaczenie organu administracji publicznej,
2. datę wydania,
3. oznaczenie strony lub stron,
4. powołanie podstawy prawnej,
5. rozstrzygnięcie,
6. uzasadnienie faktyczne i prawne,
7. pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach tego zrzeczenia,
8. podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego- kwalifikowany podpis elektroniczny,
9. w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego- pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie z kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Natomiast zgodnie z art. 107 § 3 KPA uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które Organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne- wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Szczegółowa analiza zaskarżonej decyzji wykazała, że spełnia ona minimalne wymogi wymienione w dyspozycji art. 107 § 1 i 3 KPA. W dokumencie zostało wskazane, że decyzja została wydana przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w dniu (...) października 2020 roku, a stroną postępowania jest (...). Organ podał podstawę prawną decyzji (str. 1

decyzji). Zawiera ona również rozstrzygnięcie (określenie kwoty do zwrotu). Zaskarżone orzeczenie zostało podpisane przez Marszałka Województwa Świętokrzyskiego, a Beneficjenta pouczono o możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji. Ponadto Beneficjent został poinformowany, że na podstawie art. 52 § 3 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, bez skorzystania z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może wnieść skargę na tę decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach.

Przedmiotowa decyzja została także kompleksowo uzasadniona. Dokument posiada wyczerpujące uzasadnienie zarówno faktyczne jak i prawne. Organ w decyzji I instancji precyzyjnie przedstawił stan faktyczny, który został ustalony w toku postępowania administracyjnego, wskazuje również poszczególne dokumenty, które wykorzystywał podczas jego ustalania. W uzasadnieniu decyzji zawarte jest również uzasadnienie prawne. Organ wymienia przepisy, na podstawie których orzekał. Zwraca uwagę zarówno na naruszenie konkretnych postanowień Umowy (§ 8 ust. 4,5,7 i 8, §10 ust. 23, §12 ust. 2,5 i 10, §15 ust. 5 i 12, §20 ust. 1i 2), Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 (dalej: Wytyczne w zakresie kwalifikowalności) (sekcja 6.6.2 pkt 2, sekcja 6.6.2 pkt 3 lit. b, sekcja 6.6.2 pkt 4, sekcja 8.5.2), ustawy o finansach publicznych (art. 184 i art. 207 ust. 1 pkt. 1), Rozporządzenia 1303/2013 (art. 2 pkt. 36), Ustawy wdrożeniowej (art. 24 ust. 11). Organ wskazał zatem wprost podstawy prawne rozstrzygnięcia.

Kluczowym dla sprawy zagadnieniem jest odpowiedź na pytanie, czy Organ może żądać od Beneficjenta zwrotu całości dotacji. W tym celu IZ RPO WŚ musi ponownie przeanalizować czy w przedmiotowej sprawie działania zadeklarowane przez Beneficjenta zostały zrealizowane i określone w umowie o dofinansowanie projektu wskaźniki produktu lub rezultatu osiągnięte, a następnie, w sytuacji przyjęcia, że nie zostały one zrealizowane i osiągnięte- wszechstronnie rozważyć, jaki skutek niesie za sobą takie zachowanie Beneficjenta. Ponadto Organ musi przeprowadzić szczegółową analizę, czy w niniejszej sprawie doszło do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013, w tym celu należy zweryfikować czy zostały łącznie spełnione przesłanki, które determinują istnienie nieprawidłowości. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na

w/w pytanie Organ powinien ustalić, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 24 ust. 11 Ustawy wdrożeniowej.

W celu rozpatrzenia w/w zagadnień, Organ przeanalizował powtórnie Wnioski, Regulamin konkursu, Umowę, Wytyczne w zakresie kwalifikowalności.

Organ zaczął od analizy Umowy. Strony (Stowarzyszenie i IZ) ustaliły w niej, że wydatki w ramach projektu będą rozliczane w oparciu o kwoty ryczałtowe (§8 ust.1 Umowy). W związku z rozliczaniem ryczałtem, Beneficjent nie miał obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych (§ 9 ust.1 Umowy). Warunkiem rozliczenia kwot ryczałtowych było osiągnięcie przez Wnioskodawcę wskaźników rezultatu i produktu, o których mowa w § 8 ust. 5 Umowy.

W projekcie przewidziano trzy zadania i przypisane do nich kwoty ryczałtowe. Zgodnie z Umową dokumentami potwierdzającymi wykonanie wskaźników, a co za tym idzie umożliwiającymi rozliczenie zadania były listy obecności, sprawozdania z przeprowadzonych spotkań, certyfikaty, dzienniki zajęć, raporty ze spotkań cyklicznych, raporty z seminariów, programy zajęć (§ 8 ust. 4 Umowy). W związku z poszczególnymi zadaniami, Beneficjent zobowiązał się osiągnąć co najmniej następujące wskaźniki rezultatu i produktu:

1. W ramach kwoty ryczałtowej za zadanie nr 1 :

- liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu – (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie – (...);

2. w ramach kwoty ryczałtowej nr 2:

- liczba osób, które uczestniczyły w kursach kwalifikacyjnych – (...);
- liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu – (...);
- liczba osób, które nabyły kompetencje lub uzyskały kwalifikacje – (...);

3. w ramach kwoty ryczałtowej nr 3:

- liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu – (...);
- liczba osób, które uczestniczyły w warsztatach hortiterapii- (...);
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie – (...);

Zauważyć należy, iż stosownie do § 8 ust. 7 Umowy: „w przypadku nieosiągnięcia w ramach kwoty ryczałtowej wskaźników, o których mowa w ust. 5 uznaje się, iż Beneficjent nie wykonał zadania prawidłowo oraz nie rozliczył przyznanej kwoty ryczałtowej, a zgodnie z § 8 ust. 8 Umowy „Wydatki, które Beneficjent poniósł na zadanie objęte kwotą ryczałtową, która nie została uznana za rozliczoną, uznaje się za niekwalifikowalne i podlegają one zwrotowi na rachunek IZ.” Dodatkowo zgodnie z 2.4.16 Regulaminu konkursu (str. 83) „wydatki uznane za niekwalifikowalne, a związane z realizacją projektu, ponosi Wnioskodawca jako strona umowy o dofinansowanie projektu.” Co prawda, § 16 Umowy stanowi, że „w przypadku stwierdzenia w projekcie nieprawidłowości, wartość projektu określona w aktualnym wniosku, o którym mowa § 3 ust. 1, ulega odpowiedniemu pomniejszeniu o kwotę nieprawidłowości. Pomniejszeniu ulega także wartość dofinansowania, o której mowa w § 3 ust. 2, w części w jakiej nieprawidłowość została sfinansowana ze środków dofinansowania (...)” to jednak zasada „odpowiedniego” zmniejszenia dofinansowania o kwotę nieprawidłowości może mieć zastosowanie jedynie do nieprawidłowości innych niż te, które powstały na skutek niezrealizowania wskaźników produktu i rezultatu o których mowa w § 8 pkt 5 Umowy. Konsekwencje nieosiągnięcia wskaźników przez Beneficjenta zostały wyraźnie wskazane w § 8 pkt 7 i 8 Umowy, a Organ stoi na stanowisku, że ta regulacja stanowi przepis szczególny w stosunku do ogólnej zasady wskazanej w § 16 Umowy. Należy zwrócić uwagę, że przyjęty w Umowie sposób jej rozliczenia poprzez kwoty ryczałtowe, z jednej strony powoduje ułatwienia dla Beneficjenta - brak obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych, ale z drugiej strony zastrzeżenie binarnego rozliczania kosztów. Podkreślenia wymaga fakt, że Umowa jasno przewidywała konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nierozliczania przekazanych środków publicznych. § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie wskazuje, że, w sytuacji, gdy Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym. Organ stanął na stanowisku, że doszło do rażącego naruszenia obowiązków Beneficjenta, o których mowa w § 12 Umowy, w konsekwencji

czego IZ słusznie podjęła decyzję o rozwiązaniu Umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia (na podstawie § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy). Umowa rozwiązała się w dniu (...) września 2019 roku.

Organ rozpoznający sprawę w II instancji pragnie zauważyć, iż zgodnie z łączącą strony Umową, w przypadku jej rozwiązania na podstawie § 33 ust. 1 pkt 1-3, Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu całości lub części otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania dofinansowania (§ 35 ust. 1 Umowy). W związku z tym Organ ustalił, czy Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dotacji w całości, czy w części, tj. czy zachodzi podstawa do rozliczenia któregośkolwiek z zadań, a co za tym idzie przypisanej do niego kwoty ryczałtowej.

W zweryfikowanych pozytywnie wnioskach o płatność Beneficjent nie dokonał rozliczenia żadnej kwoty ryczałtowej. Było to niezgodne z harmonogramem płatności, stanowiącym integralną część Umowy (załącznik nr 2), zgodnie z którym Beneficjent miał rozliczyć wykonanie pierwszego zadania we wniosku za trzeci okres rozliczeniowy (styczeń – marzec 2018- kwota (...)), zadanie drugie we wniosku za czwarty okres rozliczeniowy (lipiec – wrzesień 2018 roku – (...)), zaś ostatnie zadanie we wniosku końcowym za okres styczeń – marzec 2019 roku. Wnioskodawca rozliczył jedynie trzy wnioski o płatność - zaliczkowy – za okres od (...).10.2017 do (...).10.2017, za okres od (...).10.2017 do (...).12.2017 oraz za okres od (...).01.2018 do (...).03.2018. W w/w wnioskach nie przedstawiono do rozliczenia żadnej kwoty ryczałtowej. **Tym samym należało uznać, iż Beneficjent nie rozliczył żadnego zadania, a co za tym idzie żadnej kwoty ryczałtowej określonej w Umowie. Nie dokonał również rozliczenia otrzymanego dofinansowania w terminie 30 dni od rozwiązania umowy do czego miał prawo.**

W korespondencji wymienianej z Organem już po rozwiązaniu Umowy, Realizator twierdził, *„że projekt został zrealizowany w całości zgodnie z założeniami i osiągnięto wszystkie zakładane rezultaty, co znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji projektowej”* (str. 1 pisma z dnia (...) października 2019 roku) oraz *„zakładane w nim zadania zostały wykonane i rezultaty osiągnięte”*. (strona nr 1 z dnia (...) października 2019 roku), jednak na poparcie powyższego nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających realizację zadań i osiągnięcie wskaźników, ani podczas weryfikacji wniosków o płatność, ani na etapie postępowania administracyjnego.

Powyższym twierdzeniom przeczą jednak ustalenia poczynione w toku przedmiotowego postępowania, a także zeznania świadków, złożone przez nich w toku postępowania przygotowawczego (...), w tym w szczególności (...) – (...), który wskazał, że „podczas analizy dokumentacji projektowej doszedł do przekonania, że z rozliczenia projektów ryczałtowych (w tym przedmiotowego) nic nie będzie, bo wszystkie rzeczy, które wykonał (...) są nacechowane popełnieniem czynów zabronionych, w tym podrobienia, przerobienia i poświadczenia nieprawdy” nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że przedmiotowy projekt jest w całości obciążony wadą.

Organ rozpoznający sprawę w II instancji zwraca uwagę, że w toku postępowania administracyjnego ustalono, że w niniejszym projekcie udzielono śladowej ilości wsparcia pensjonariuszom DPS w (...) (dwie wycieczki i wyjścia na siłownię), jednak np. wycieczka do (...) odbyła się już po zakończeniu realizacji projektu, tj. (...) kwietnia 2019 roku (zeznania (...), podczas, gdy projekt trwał do (...) marca 2019 roku. Podobnie wyjścia tych osób na siłownię, które według świadka miały miejsce w okresie marzec/kwiecień – czerwiec 2019, tj. w całości lub w znacznej części po zakończeniu projektu. W postępowaniu przygotowawczym przesłuchano kilkudziesięciu świadków, których dane (lub dane ich dzieci) znajdowały się w dokumentacji projektowej ze wskazaniem, że są oni uczestnikami projektu. Zdecydowana większość osób zaprzeczyła, że korzystała ze wsparcia Stowarzyszenia w przedmiotowym projekcie. Deklarowali, m.in., że zgłaszali się lub swoje dzieci do uczestnictwa w projekcie, podpisując bliżej niezidentyfikowane dokumenty i podając w nich swoje dane osobowe, jednak po ich wypełnieniu nikt nigdy nie kontaktował się z nimi z propozycją uczestnictwa w jakiegokolwiek formie wsparcia w projekcie. Świadkowie zaprzeczali również, że ich podpisy znajdują się pod listami obecności potwierdzającymi realizację zajęć w projekcie. Nieliczni świadkowie, tj. (...), (...), (...), (...) potwierdzili, co prawda, że korzystali ze wsparcia oferowanego przez (...), jednak wskazując przy tym, że w zajęciach dotyczących opieki nad osobą niesamodzielną uczestniczyli raz lub dwa (...), dwa razy (...), kilka razy (...), (...). Zeznania świadków, którzy potwierdzili udział we wsparciu, w zakresie przebiegu zajęć są jednak rozbieżne, co do szczegółów. Świadkowie (...) i (...) zaprzeczyli także, że w ramach tego zadania w projekcie przeprowadzali jakiegokolwiek spotkania oraz, że sporządzali z nich raporty. Świadek (...), która zgodnie z dokumentacją projektową miała prowadzić zajęcia z hortiterapii w ramach zadania trzeciego, zaprzeczyła temu, podkreślając, że nie ma kompetencji do organizowania takich warsztatów, wskazując jednocześnie, że nie wie nawet na czym owa hortiterapia polega.

Zeznania świadków w postępowaniu przygotowawczym jednoznacznie wskazały, że wsparcie nie odbywało się lub odbywało się w szczątkowej ilości. Organ rozpoznający sprawę w II instancji zwraca uwagę, iż nawet przyjmując hipotetycznie, że którekolwiek z zadań zostało zrealizowane w pełni właściwie (co w ocenie Organu, po analizie zebranego w postępowaniu administracyjnym materiału dowodowego nie miało miejsca) to brak złożenia przez Beneficjenta wniosków o płatność uniemożliwiało uznanie za kwalifikowalne którejkolwiek z zadań, gdyż zgodnie z łączącą strony Umową (§20 ust. 1 Umowy) rozliczenie projektu mogło nastąpić jedynie poprzez weryfikację wniosków o płatność i wykazanych w nich wskaźników, a te nie zostały złożone. Organ ponownie rozpatrując sprawę podkreśla, że we wnioskach o płatność złożonych przez Beneficjenta, nie deklarował on nawet, że wskaźniki produktu i rezultatu zostały zrealizowane na założonym poziomie. W ostatnim złożonym wniosku (szósta wersja wniosku za okres od (...) -04-2018 do (...) -06-2018) Stowarzyszenie wskazywało, co prawda, że częściowo zrealizowało jeden ze wskaźników produktu (liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie), jednak deklarowany poziom osiągnięcia wszystkich pozostałych wskaźników produktu i rezultatu wynosi w nim 0%. Do zmierzenia stopnia wykonania każdego z zadań w projekcie zostały przypisane zarówno wskaźniki produktu, jak i rezultatu. Oczywistym jest zatem, że także z tego powodu w przedmiotowej sprawie rozliczenie którejkolwiek zadania jest niezasadne. Saldo operacji na rachunku bankowym projektu nr (...) potwierdza, że środki tytułem opłat np. na ZUS, opłaty za rachunki, „podjęcie gotówki z kasy” itp. wpływały faktycznie na konto bankowe (...) (...). Ponadto były podejmowane z rachunku pod różnymi tytułami, które nie miały pokrycia w działaniach projektowych. Dodatkowo z rachunku projektowego finansowano działalność statutową Stowarzyszenia oraz ponoszono koszty związane z innymi projektami realizowanymi przez (...).

Organ prowadzący postępowanie w II instancji pragnie zauważyć, że w przypadku kosztów rzeczywistych, czy standardowych stawek jednostkowych, gdy ilości (wskaźniki wykonania) się zmniejszają, w sposób proporcjonalny zmniejszają się koszty. W przypadku kwot ryczałtowych ten „proporcjonalny związek” pomiędzy ilościami, a płatnościami nie ma zastosowania. W Umowie został sprecyzowany zakres oczekiwanych rezultatów/produktów projektu, których osiągnięcie na poziomie 100% będzie skutkowało pełnym rozliczeniem ryczałtu. Jak wspomniano powyżej, w niniejszym projekcie przewidziano trzy zadania. Do każdego z nich została przyporządkowana kwota ryczałtowa. W przypadku zrealizowania w pełni wskaźników przypisanych do którejkolwiek z nich, Beneficjent

rozliczyłby kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie danego zadania. Dofinansowanie mogło zostać rozliczone zatem w części, tj. za dane zadanie, ale tylko w przypadku zrealizowania w pełni wskaźników dla niego zastrzeżonych. Wyjątkowo reguła proporcjonalności może zostać zastosowana w projektach rozliczanych kwotami ryczałtowymi, niemniej jednak nie odnosi się ona do wskaźników określonych dla rozliczenia danej kwoty ryczałtowej, a wskaźników produktu i rezultatu określonych dla realizacji celu projektu (wskazanych w pkt 3.1 Wniosku). Jeżeli w projekcie, poza wskaźnikami rozliczającymi kwoty ryczałtowe, określono również inne wskaźniki monitorowania, podlegają one weryfikacji i rozliczeniu na zasadach ogólnych, tj. z uwzględnieniem zastosowania reguły proporcjonalności wynikającej z Wytycznych. W przedmiotowym projekcie taka sytuacja nie miała miejsca – wszystkie wskaźniki zostały przypisane do poszczególnych kwot ryczałtowych. Beneficjent we wnioskach o płatność wskazał jedynie realizację jednego ze wskaźników produktu i to tylko w części, przy wszystkich innych wskaźnikach – rezultatu i produktu podając 0%. Biorąc pod uwagę skalę nieprawidłowości w przedmiotowym projekcie należy z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością przyjąć, że zadeklarowane wskaźniki nie zostały wykonane. Organ nie posiadał zatem żadnych podstaw prawnych do uznania za kwalifikowalną którejkolwiek kwoty w przedmiotowym projekcie.

Poza wskazanymi powyżej postanowieniami Umowy i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności, Organ prowadzący postępowanie w II instancji uznał, że Beneficjent naruszył także § 12 ust. 5 Umowy: *„Beneficjent zobowiązuje się do usunięcia błędów lub złożenia pisemnych wyjaśnień w wyznaczonym przez IZ terminie. W przypadku niedotrzymania ww. terminu mają zastosowanie przepisy § 33 niniejszej Umowy”*. Zachowanie Stowarzyszenia przy rozliczaniu przedmiotowego dofinansowania należy uznać za naganne. Swoim postępowaniem Strona naruszyła podstawowe obowiązki wynikające z Umowy, tj. obowiązek rozliczenia wskaźników przypisanych do danych kwot ryczałtowych. Wniosek za okres kwiecień – czerwiec 2018 roku był, co prawda składany ale stale z tymi samymi brakami uniemożliwiającymi jego pozytywną weryfikację. Poza innymi nieprawidłowościami, Beneficjent uporczywie nie przedkładał zakładki *„monitorowanie uczestników”*, której brak uniemożliwiał pozytywne zweryfikowanie wniosku o płatność. Organ wielokrotnie wyznaczał kolejne terminy do złożenia poprawionego wniosku, jak również wskazywał jakich dokumentów oczekuje i kiedy powinny być złożone. Beneficjent pozostawiał powyższe monity bez odpowiedzi. Świadczy o tym także fakt, że kolejne wnioski, tj. za okres od lipca do września 2018, od października do grudnia 2018 roku oraz od stycznia do marca 2019 roku nie zostały przez niego

złożone, nawet po rozwiązaniu umowy (12 września 2019 roku). Zwrócić należy uwagę, że IZ wielokrotnie wzywała do przedłożenia dokumentów, wskazując, co powinno zostać złożone i oferując pomoc w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania. Co bardzo istotne, Beneficjent zobowiązany był do rozliczenia 100% dofinansowania w końcowym wniosku o płatność (tak § 12 ust. 10 Umowy), a tego nie zrobił. Naruszył zatem także § 15 ust. 5 Umowy, który stanowi, że *„Beneficjent jest zobowiązany przedstawić rozliczenie otrzymanych transz dofinansowania w formie wniosku o płatność w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia realizacji projektu.”*

Ponadto w ocenie Organu prowadzącego postępowanie w II instancji, doszło również do naruszenia § 20 ust. 2 Umowy, zgodnie z którym „Beneficjent ponosi odpowiedzialność za realizację projektu zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi oraz właściwymi wytycznymi”, a obowiązek przedkładania wniosków o płatność jest przecież podstawowym obowiązkiem podmiotu realizującego projekt dofinansowywany ze środków publicznych. Nie budzi żadnych wątpliwości, że głównym obowiązkiem jest też rozliczenie otrzymanego dofinansowania poprzez wykazanie zrealizowania wskaźników przypisanych do poszczególnych kwot ryczałtowych. Zgodnie z § 20 ust. 1 Umowy *„ocena kwalifikowalności poniesionego wydatku dokonywana jest w trakcie realizacji projektu poprzez ocenę wniosków o płatność.”* W przedmiotowej sytuacji ocena wniosków nie była możliwa, gdyż nie zostały one złożone (wnioski za okres (...) lipca 2018 – (...) września 2018 roku, (...) października 2018 – (...) grudnia 2018 roku, (...) stycznia 2019 – (...) marca 2019 roku), oraz zawierały braki, które uniemożliwiły ich pozytywną weryfikację (wniosek za okres (...) kwietnia 2018 – (...) czerwca 2018 roku).

Niezależnie od wyżej wskazanych fundamentalnych naruszeń związanych z procedurą realizacji i rozliczenia projektu, przeprowadzona przez Organ ocena zgromadzonego materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że w przedmiotowej sprawie doszło także do wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, tj. wypełnienia dyspozycji art. 207 ust. 1 pkt 1 UFP. Prowadzone przez organy ścigania postępowanie przygotowawcze pozwala wyprowadzić wniosek, że w wykonaniu przedmiotowego projektu doszło do rażących nieprawidłowości, polegających nie tylko na jego nierozliczeniu, co było głównym powodem rozwiązania Umowy, **ale przede wszystkim do zdefraudowania środków publicznych.** Ogrom nieprawidłowości w przedmiotowym projekcie jest tak znaczący, że Organ ponownie rozpatrujący sprawę nie ma absolutnie żadnych wątpliwości, że Beneficjent winien zwrócić całe otrzymane dofinansowanie. O powyższym świadczą zeznania

projektowej i tak: w dniu (...) lutego 2017 roku przywłaszczył środki finansowe w kwocie (...) zł i przekazał je bezpodstawnie z rachunku (...) prowadzonego jako rachunek główny rozliczeniowy na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie jako odbiorcę Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz tytuł zlecenia ZUS zwrot, w dniu (...) lutego 2017 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie jako odbiorcę ZUS oraz tytuł zlecenia (...), w dniu (...) marca 2017 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując jako tytuł zlecenia (...), w dniu (...) kwietnia 2017 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie jako odbiorcę Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz tytuł zlecenia (...), w dniu (...) kwietnia 2018 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie jako odbiorcę (...) i tytuł zlecenia „(...)”, w dniu (...) listopada 2018 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie tytuł zlecenia składki za okres (...), w dniu (...) listopada 2018 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie odbiorcę ZUS oraz tytuł zlecenia składki (...), w dniu (...) listopada 2018 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie jako odbiorcę ZUS oraz tytuł zlecenia (...), w dniu (...) czerwca 2019 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie jako odbiorcę ZUS oraz tytuł zlecenia (...), w dniu (...) lipca 2019 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na swój rachunek bankowy wskazując w przelewie odbiorcę ZUS Kielce oraz tytuł zlecenia (...), w dniu (...) lipca 2019 roku przywłaszczył kwotę (...) zł i przekazał ją bezpodstawnie z rachunku (...) na rachunek bankowy prowadzony przez (...) wskazując w przelewie odbiorcę ZUS oraz tytuł zlecenia Okres (...). Wyrok w przedmiotowej sprawie jeszcze nie zapadł, jednak zarzuty postawione (...) są spójne z ustaleniami poczynionymi przez Organ w niniejszym postępowaniu. W szczególności, że w projekcie nie udzielano wsparcia wskazanego we wniosku o dofinansowanie, a środki przekazane na realizację projektu zostały wydatkowane na cele niezwiązane z projektem.

Ponadto w dokumentacji projektowej brak dokumentów kosztowych, potwierdzających wydatki ponoszone w przedmiotowym projekcie. W systemie księgowym Stowarzyszenia nie został zaksięgowany żaden dokument potwierdzający wydatki ponoszone w ramach przedmiotowego projektu.

Organ rozpoznający sprawę w II instancji ustalił również, iż zaistniałe naruszenia przy realizacji projektu stanowią nieprawidłowość o której mowa w art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013. Stosownie do w/w przepisu „nieprawidłowość” oznacza „każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczące stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem.” W świetle art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013, aby można było mówić o zaistnieniu nieprawidłowości, muszą zatem łącznie zostać spełnione następujące przesłanki:

- 1) naruszenie przepisów prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego,
- 2) działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego,
- 3) wywarcie lub potencjalna możliwość wywarcia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem.

Zdaniem Organu rozpoznającego sprawę w II instancji, w przedmiotowej sprawie nie można mieć żadnych wątpliwości, że doszło do powstania nieprawidłowości, która ma szkodliwy wpływ na budżet Unii, poprzez wydatkowanie środków finansowych pochodzących z UE niezgodnie z procedurami wskazanymi w art. 184 UFP, a przede wszystkim z przeznaczeniem.

Po pierwsze, Beneficjent naruszył przepisy prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego. Nie wywiązał się z obowiązku rozliczenia wypłaconego mu dofinansowania. Nie rozliczył wskazanych w Umowie kwot ryczałtowych, a jest to jeden z podstawowych obowiązków nałożonych na Beneficjenta w Umowie. Stowarzyszenie naruszyło postanowienia Umowy, tj. § 8 ust. 4, 5, 7 i 8, § 10 ust. 23, § 12 ust. 2, 5 i 10, § 15 ust. 5 i 12, § 20 ust. 1 i 2, a także sekcję 6.6.2 pkt 2, pkt 3 lit. b, pkt 4 oraz 8.5.2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Wskazać należy, że dla uznania, iż doszło do uchybienia procedur, o których mowa w art. 184 UFP, wystarczające jest zarówno naruszenie postanowień zawartych w umowie o dofinansowanie jak i Wytycznych, nie zawsze musi nastąpić naruszenie prawa powszechnie obowiązującego, krajowego lub unijnego. Wskazane w/w stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie i nie jest obecnie kwestionowane. W prezentowaną linię orzeczniczą wpisuje się wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Lublinie z dnia 30.01.2018 roku (III SA/Lu 646/17), zgodnie z którym: „*procedury, jakich naruszenie może uzasadniać zastosowanie art. 207 ust. 1 pkt 2 UFP, mogą wynikać nie tylko z aktu prawa powszechnie obowiązującego, ale także łączącej strony umowy o dofinansowanie, w której zostaje określony uzgodniony sposób działania Beneficjenta*”. Zbliżone stanowisko zajął także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 21.03.2018 roku (I SA/Kr 143/18) stwierdzając, że jako „*jako naruszenie można uznać wszelkie odstępstwa od zapisów umowy lub naruszenie przepisów prawa unijnego i krajowego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę (uszczerbek) w budżecie ogólnym*”.

Po drugie, konieczne jest działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego. Zgodnie z brzmieniem art. 2 pkt 37 Rozporządzenia 1303/2013 podmiotem gospodarczym jest każda osoba fizyczna, prawna lub inny podmiot biorący udział we wdrażaniu pomocy z Funduszy, z wyjątkiem państwa członkowskiego podczas wykonywania uprawnień władzy publicznej. Przesłanka działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zostanie zatem spełniona wówczas, gdy tak definiowany podmiot gospodarczy podejmie działanie niezgodne z przepisami prawa lub gdy wbrew obowiązкови wynikającemu z prawa nie dokona określonej czynności. Przekładając powyższe rozważanie na grunt przedmiotowej sprawy, Organ doszedł do przekonania, że to Beneficjent jako podmiot dopuścił się działania naruszającego postanowienia Umowy i Wytycznych. Beneficjent nie rozliczył przyznanego mu dofinansowania (nie wykazał w przedkładanych wnioskach o płatność wykonania żadnej kwoty ryczałtowej). Do dnia wydania decyzji w przedmiotowej sprawie do rozliczenia pozostały nadal wnioski o płatność za okres kwiecień- czerwiec 2018 roku, chociaż składał go 6 razy oraz za okres lipiec – wrzesień 2018 roku, październik – grudzień 2018 roku i styczeń – marzec 2019 roku, które nie zostały przez Beneficjenta złożone. Niewątpliwie zachowanie Stowarzyszenia należy ocenić nagannie - IZ wychodziła z inicjatywą pomocy w rozliczeniu wniosków, wzywała do ich poprawy oraz złożenia, wskazując przy tym, co należy zrobić, żeby rozliczyć przyznane dofinansowanie. Beneficjent zaś, wbrew żądaniu Organu, uparczywie nie przedkładał m. in. zakładki „monitorowanie uczestników”, co uniemożliwiało rozliczenie wniosku za II kwartał 2018. Ostatecznie, konsekwencją powyższego zachowania Stowarzyszenia było rozwiązanie Umowy w trybie natychmiastowym. Podkreślić należy, że na (...) ciążył obowiązek starannego realizowania projektu, zgodnie z postanowieniami zawartymi we Wniosku o dofinansowanie i Umowie. Organ rozpoznając przedmiotową sprawę nie ma żadnych wątpliwości, że Beneficjent temu obowiązкови nie sprostał. W toku przedmiotowego postępowania Organ ustalił na podstawie m.in. zeznań (...), (...), (...), (...) także zawiadomienia o podejrzeniu

popętnienia przestępstwa wraz z załącznikami, potwierdzeń przelewów dokonywanych z konta bankowego projektu, historii operacji dokonywanych na tym rachunku, a przede wszystkim w oparciu o dokumentację projektową znajdującą się w posiadaniu Organu (w tym w systemie SL 2014) oraz w aktach postępowania przygotowawczego, że środki przyznane na realizację projektu „(...)” były wydatkowane nieprawidłowo. Jednocześnie wskazują, że zgodnie z Umową „wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta.” Organ w toku przedmiotowego postępowania administracyjnego ustalił, że (...) (...) zostały postawione zarzuty przywłaszczenia środków finansowych z rachunku projektowego (notatka służbowa z dnia (...) września 2020 roku) i skierowano do Sądu Rejonowego w Kielcach akt oskarżenia. Powyższe nie ma jednak znaczenia dla rozpatrzenia przedmiotowej sprawy i wydania decyzji zwrotowej, gdyż za prawidłową realizację i rozliczenie projektu odpowiada Strona. Mając na uwadze skalę nieprawidłowości ujawnionych w przedmiotowym projekcie, należy stwierdzić, że w Stowarzyszeniu nie funkcjonował żaden (a przynajmniej w jakimkolwiek stopniu skuteczny) system kontroli wewnętrznej. Beneficjent nie zadbał o weryfikację jakości pracy swoich pracowników/ członków zarządu, co stworzyło możliwość dokonywania działań niezgodnych z prawem i procedurami. W toku przedmiotowego postępowania ustalono, że w systemie księgowym Stowarzyszenia nie zostały zaksięgowane żadne dokumenty kosztowe związane z realizacją projektu „(...)”. Co prawda, z uwagi na charakter umowy (ryczałtowa), Beneficjent nie miał obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych na cele związane z rozliczaniem projektu, niemniej jednak obowiązek ten wynika z innych przepisów prawa krajowego (m.in. podatkowego), a stosownie do postanowień Umowy, Beneficjent powinien postępować zgodnie z przepisami prawa krajowego.

Spełnienie dwóch wyżej wymienionych przesłanek jest niewystarczające do ustalenia, iż mamy do czynienia z nieprawidłowością. Trzecia z przesłanek wskazuje więc na konieczność wystąpienia lub uprawdopodobnienia wystąpienia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionym wydatkiem w związku z niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem podmiotu gospodarczego (beneficjenta). Organ przeprowadził operację myślową, z której wynika logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a zakończonych finansowaniem nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. Niewątpliwie naruszenie obowiązujących procedur, co do rozliczenia otrzymanego dofinansowania spowodowało powstanie szkody w budżecie UE. Beneficjent nie rozliczył otrzymanego dofinansowania. Nie wykazał realizacji założonych wskaźników produktu i rezultatu, nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że wypłacona mu dotacja

została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. Należy zatem uznać, że dofinansowanie nie zostało wydatkowane prawidłowo. Ponadto weryfikacja operacji na rachunku bankowym projektu wykazała, że środki z tego rachunku były wydatkowane na cele niezwiązane z projektem. Zakładając, racjonalność Beneficjenta, a takim wzorcem należy się postugiwać przy ocenie postępowania Strony – jeżeli (...) zrealizowałaby projekt w 100% zgodnie z założeniami, z całą pewnością rozliczyłaby bez zbędnej zwłoki otrzymane dofinansowanie. Natomiast w przedmiotowej sprawie nie zrobił tego mimo wiedzy jakie konsekwencje niesie za sobą nierozliczenie Umowy w terminie (rozwiązanie umowy i zwrot dofinansowania). Co więcej przedstawiciel Realizatora (...) potwierdził, że wypłaty dokonywane z rachunku projektowego nie były wydatkowane na cele związane z projektem. (...) przelewał fundusze publiczne na prywatny rachunek bankowy, tytułem wskazując różne działania niezwiązane z realizacją projektu np. ZUS, wypłata wycieczka itp. Dodatkowo ze środków zgromadzonych na rachunku projektowym opłacano wydatki dotyczące bieżącej działalności statutowej Stowarzyszenia, a także działania w innych projektach finansowanych ze środków unijnych. Powyższe jest niezgodne z § 10 ust. 23 Umowy, zgodnie z którym *„Beneficjent nie może przeznaczyć otrzymanych transz dofinansowania na cele inne niż związane z projektem, w szczególności na tymczasowe finansowanie swojej podstawowej, pozaprojektowej działalności. W przypadku naruszenia zdania pierwszego stosuje się § 15”*. Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Organ nie ma wątpliwości, że projekt był prowadzony z rażącym naruszeniem prawa, a środki publiczne wydatkowane niezgodnie z zasadami wskazanymi w ustawie o finansach publicznych i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. W ocenie IZ szkodę w budżecie UE należy określić jako kwotę (...) zł, czyli całą wartość przyznanego dofinansowania. Żadne zadanie nie zostało rozliczone, a zatem należy uznać, że wsparcie na które została przyznana dotacja nie zostało zrealizowane właściwie.

Organ prowadzący postępowanie w II instancji stanął zatem na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z nieprawidłowością indywidualną.

IZ stwierdzając wystąpienie nieprawidłowości indywidualnej ma obowiązek podjęcia działań w celu odzyskania kwoty nieprawidłowości, musi mieć jednak także na uwadze treść art. 24 ust. 11 Ustawy wdrożeniowej, czyli zasadę nieobciążania beneficjentów nieprawidłowościami będącymi konsekwencją działania lub zaniechania właściwej instytucji lub organów państwa. Po przeanalizowaniu całego procesu wdrażania projektu, Organ stoi na stanowisku, że w przedmiotowej

sprawie nie zachodzą jakiegokolwiek podstawy do uznania, że to IZ spowodowała powstanie nieprawidłowości. To na Beneficjencie spoczywał obowiązek realizacji projektu zgodnie z Wnioskiem i Umową, tj. jeżeli chodzi o przedmiotową sprawę, zrealizowania wsparcia, rozliczenia 100% otrzymanego dofinansowania najpóźniej we wniosku końcowym o płatność w terminie 30 dni od zakończenia realizacji projektu oraz wydatkowania środków publicznych na cele związane z projektem. W korespondencji z IZ po rozwiązaniu Umowy, Beneficjent oświadczał, że do nieprawidłowości doszło przez trudną sytuację osobistą pracownika, który jako jedyny miał dostęp w przedmiotowym projekcie do systemu SL2014. Zważyć jednak należy na brzmienie § 28 ust. 9 Umowy, zgodnie z którym „Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działania Beneficjenta.” Dodatkowo Beneficjent ma możliwość, a jeżeli zachodzi taka potrzeba, obowiązek wnioskowania o udzielenie dostępu do systemu SL2014 także dla innych osób. Twierdzenia, że Organ prowadził korespondencję z (...) „z pominięciem innych organów statutowych” jest zupełnie nieuzasadnione. Podstawowym kanałem komunikacji Stron przy realizacji umowy jest bowiem system SL 2014, a Beneficjent jest zobowiązany do należytego zarządzania prawami dostępu do SL 2014. Zgodnie z Umową przedmiotem komunikacji wyłącznie przy wykorzystaniu SL2014 nie mogą być jedynie zmiany treści umowy, kontrole na miejscu przeprowadzane w ramach projektu, dochodzenie zwrotu środków od Beneficjenta, w tym prowadzenie postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji o zwrocie środków. Beneficjent wskazał (...) jako osobę upoważnioną do kontaktu przy realizacji projektu, zasadnie zatem Organ korespondował z w/w osobą. Nie budzi zatem żadnych wątpliwości, że konsekwencje działania pracownika, który zaniechał rozliczenia otrzymanego przez (...) dofinansowania ponosi Stowarzyszenie. Co więcej, już w toku postępowania administracyjnego, a zatem po rozwiązaniu umowy o dofinansowanie, Organ powziął wiedzę, że środki przekazane Beneficjentowi w ramach dotacji zostały przeznaczone na cele niezwiązane z projektem. Powyższe potwierdził także przedstawiciel Stowarzyszenia, który składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym oświadczył, że „wszystkie działania podejmowane przez (...) były obarczone nieprawidłowością.” Ewentualne roszczenia, które nabędzie (...) w stosunku do tego pracownika na skutek wydania przedmiotowej decyzji, będą mogły być przez Stronę realizowane w odrębnych postępowaniach – cywilnym lub karnym. W świetle powyższego twierdzenia Beneficjenta, że projekt został zrealizowany prawidłowo nie znalazły żadnego potwierdzenia w posiadanej przez Organ dokumentacji. Tym bardziej, że w toku prowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania administracyjnego, Strona, pomimo uprzednich deklaracji nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających te twierdzenia.

Konkludując, przeprowadzona w toku postępowania II instancyjnego wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy. Powyższe determinowało konieczność wezwania Beneficjenta do zwrotu całości dofinansowania. W związku z brakiem zwrotu dotacji zaszła konieczność wydania decyzji administracyjnej zgodnie z art. 207 ust. 9 UFP. Przepis ten zobowiązuje organ administracji, po bezskutecznym upływie 14 dniowego terminu do dobrowolnego zwrotu, do wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Organ odwoławczy nie dopatrył się naruszenia procedury administracyjnej, w tym w szczególności wskazywanych przez Stronę art. 7, 8, 9, 10, 77§1, 77§2, 78§1, 80, 107§3 KPA. W ocenie IZ RPO WŚ nie doszło również do naruszenia przepisów prawa materialnego.

IZ RPO WŚ przygotowując rozstrzygnięcie w I instancji w sposób dokładny i obiektywny zebrała i rozpatrzyła cały materiał dowodowy w zakresie niezbędnym do wydania decyzji. W wyroku z dnia 12 września 2017 roku (II OSK 3091/15) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że *„Uchybienie przez organy normom zawartym w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 kpa ma miejsce jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy nie ustalają one faktów, czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy, czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa materialnego- przyznającej stronie konkretne uprawnienie lub przewidującej jej obowiązek publicznoprawny”*. Organ ponownie rozpatrując sprawę nie stwierdził aby w zaskarżonej decyzji pominięto zdarzenia albo fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślić należy, że warunkiem prawidłowego ustalenia stanu faktycznego jest zarówno zebranie wszystkich istotnych dla sprawy dowodów, jak także ich prawidłowa ocena. Oceny tej Organ dokonuje natomiast na podstawie własnej wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a o jej prawidłowości decyduje to, czy wyciągnięte przez Organ wnioski mają logiczne uzasadnienie (art. 80). Przy czym rozpatrzeniu podlegają nie tylko poszczególne dowody odrębnie, lecz wszystkie dowody we wzajemnej łączy. W efekcie, wyniki ustaleń powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. To właśnie jest istotny element realizacji zasady prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. W myśl art. 107 §1 pkt 6 i §3 KPA uzasadnienie decyzji powinno w

szczegółności obejmować wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne- szczegółowe wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji nr (...) spełnia minimalne wymogi zawarte w KPA. Co więcej, wyczerpująco i przekonywująco wykazuje dlaczego Organ wydał taką decyzję, na jakich dowodach się oparł, z jakiego powodu inne możliwe rozstrzygnięcia w tej sprawie uznał za nieprawidłowe. Ponadto Organ przeprowadził rozważania i dokładnie uzasadnił, kto powinien być stroną postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, a w konsekwencji adresatem Decyzji. W realiach niniejszej sprawy ocena zgromadzonego materiału dowodowego nastąpiła w oparciu o zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, a tym samym postępowanie prowadzone było w zgodzie z zasadą pogłębiania zaufania do władzy publicznej. Podstawa prawna przedmiotowej decyzji jest precyzyjna i jasna. Organ wskazał, z jakich przyczyn i na jakiej podstawie uznał, że w omawianej sprawie występuje podstawa do nałożenia obowiązku zwrotu całości przyznanego dofinansowania.

Odnosząc się do zarzutu Beneficjenta, że Organ nie informował strony o jej uprawnieniach oraz nie zapewnił stronie czynnego udziału na każdym stadium postępowania, stwierdzić należy, co następuje;

W uzasadnieniu decyzji Organ wskazał, że zagadnienie kto powinien być Stroną postępowania w niniejszej sprawie, a w konsekwencji adresatem Decyzji, było przedmiotem sporu pomiędzy Organem a Beneficjentem zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i w trakcie jego trwania.

Organ stanął na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom Beneficjenta, Stroną postępowania administracyjnego jest (...), a nie (...). Umowa z dnia (...) października 2017 roku jednoznacznie wskazuje, że jej stroną (zgodnie z komparcją Umowy) jest (...), zaś zgodnie z § 2 ust. 4 Umowy, projekt miał być realizowany przez (...). Tym samym Organ za nieprawidłowe uznał twierdzenie (...), iż Beneficjentem umowy o dofinansowanie jest (...). Organ wyjaśnił, dlaczego nie uznał argumentacji prezentowanej przez Beneficjenta w piśmie z (...) września 2019 roku, m.in. zwrócił uwagę na to, że wszelkich czynności związanych z uzyskaniem dofinansowania, zawarciem umów oraz realizacją projektów dokonywali (...) – (...) oraz (...) – (...) na podstawie pełnomocnictwa udzielonego im w dniu (...) stycznia 2015 roku przez (...) do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich

czynności prawnych i faktycznych w szczególności podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Organ wskazał również, że z Regulaminu jasno wynika, iż o dofinansowanie projektu mogą ubiegać się wszystkie podmioty, z wyłączeniem osób fizycznych (nie dotyczy to osób prowadzących działalność gospodarczą lub oświatową na podstawie przepisów odrębnych), w szczególności: jednostki samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne, związki i stowarzyszenia JST, instytucje pomocy i integracji społecznej i podmioty ekonomii społecznej, w tym organizacji pozarządowe. (tak pkt 1.5.1. Regulaminu – str. 16). Regulamin definiuje, co należy rozumieć przez „instytucje pomocy i integracji społecznej” – to jednostki organizacyjne pomocy społecznej określone w ustawie z dn. 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej określone w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz jednostki zatrudnienia socjalnego, organizacje pozarządowe, działające w sferze pomocy i integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej, podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie, warsztaty terapii zajęciowej i inne podmioty prowadzące działalność w sferze pomocy i integracji społecznej (których głównym celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej). Regulamin zawiera też definicję „podmiotu ekonomii społecznej (PES)” zgodnie z którą to przedsiębiorstwo społeczne, w tym spółdzielnia, o której mowa w ustawie z dn. 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, podmiot reintegracyjny, realizujący usługi integracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym: CIS i KIS, o których mowa w ustawie z dn. 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ZAZ i WTZ, o których mowa w ustawie z dn. 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa z art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiot sfery gospodarczej utworzony w związku z realizacją celu społecznego bądź dla którego leżący we wspólnym interesie cel społeczny jest racją bytu działalności komercyjnej. Grupę tę można podzielić na następujące podgrupy:

- organizacje pozarządowe, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadzące działalność gospodarczą, z której zyski wspierają realizację celów statutowych;

- spółdzielnie, których celem jest zatrudnienie, tj. spółdzielnie pracy, inwalidów i niewidomych, działające w oparciu o ustawę z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze;
- spółki non-profit, o których mowa w ustawie z dn. 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, o ile udział sektora publicznego w spółce wynosi nie więcej niż 50%.

Uwzględniając powyższe Organ stanął na stanowisku, że Realizator (...) nie spełnia kryteriów przyznania mu dofinansowania, o których mowa w w/w regulacjach. Uwzględnił przy tym zapisy Ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 roku Prawo o stowarzyszeniach – „stowarzyszenie może tworzyć terenowe jednostki organizacyjne” (tak art. 10 a ust. 1 Prawa o stowarzyszeniach), oraz rozważył okoliczność, czy posiada on osobowość prawną. Stosownie bowiem do brzmienia art. 10 a ust. 3 Prawa o stowarzyszeniach: *„Jeżeli statut stowarzyszenia tak stanowi, terenowa jednostka organizacyjna może uzyskać osobowość prawną (...)”*. Statut Beneficjenta nie przewiduje jednak przyznania osobowości prawnej jego terenowym jednostkom organizacyjnym. W związku z tym Organ uznał, że Realizator osobowości prawnej nie posiada. Dalej Organ przeanalizował także zapis art. 3 ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (...) organizacjami pozarządowymi są: osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną (...). Organ uznał, że Realizator nie może być jednak zaliczony do organizacji pozarządowych w rozumieniu tej ustawy, gdyż odrębna ustawa nie przyznała mu zdolności prawnej. Wskazał, iż z taką sytuacją mamy do czynienia m. in. w art. 8 i 11 kodeksu spółek handlowych (przyznają zdolność prawną spółkom osobowym oraz spółkom kapitałowym w organizacji), art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (przyznaje zdolność prawną wspólnocie mieszkaniowej), art. 179 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej z dnia 11 września 2015 roku (przyznaje zdolność prawną oddziałowi głównemu ubezpieczyciela) oraz art. 40 ust. 1a ustawy prawo o stowarzyszeniach z dnia 7 kwietnia 1989 roku (przyznaje zdolność prawną stowarzyszeniu zwykłemu). Katalog tych podmiotów jest zamknięty, a zatem Realizator nie mógł zawrzeć umowy w ramach RPO WŚ 2014-2020, a tym samym nie mógł otrzymać dofinansowania. Beneficjentem dofinansowania jest zatem (...), a umowę w jego imieniu zawarli działający łącznie pełnomocnicy. Powyższe twierdzenia wyprowadzone przez Organ z treści zawartej Umowy, pełnomocnictwa udzielonego (...) i (...) oraz w/w ustaw potwierdził także (...) – (...), który w zeznaniach złożonych w postępowaniu

przygotowawczym wskazał, że „łącznie z (...) reprezentował (...) na podstawie pełnomocnictwa wydanego przez (...)”. Potwierdził również, że „posiadane przez nich pełnomocnictwo upoważniało do zaciągania zobowiązań i zawierania umów w imieniu Stowarzyszenia, tak jak to było w przypadku umów z IZ RPO WŚ 2014-2020”.

Organ odniósł się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji również do twierdzeń Beneficjenta, który wskazywał, że do nieprawidłowości w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania doszło przez trudną sytuację osobistą pracownika, który jako jedyny miał dostęp w przedmiotowym projekcie do systemu SL2014. Wyjaśnił, że zgodnie z §28 ust. 9 Umowy „wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta”. Dodatkowo wskazał, że Beneficjent ma możliwość, a jeśli uzna, że zachodzi taka potrzeba, w szczególności, kiedy realizacja projektu jest zagrożona, powinien zwrócić się o udzielenie dostępu do systemu SL2014 także dla innych osób. Wyjaśnił dlaczego twierdzenia Beneficjenta jakoby prowadził korespondencję z (...) „z pominięciem innych organów statutowych” jest zupełnie nieuzasadnione. Wskazał, że podstawowym kanałem komunikacji Stron przy realizacji umowy jest bowiem system SL 2014, a Beneficjent jest zobowiązany do należytego zarządzania prawami dostępu do SL 2014. Przypomniął, że zgodnie z Umową przedmiotem komunikacji wyłącznie przy wykorzystaniu SL2014 nie mogą być jedynie zmiany treści umowy, kontrole na miejscu przeprowadzane w ramach projektu, dochodzenie zwrotu środków od Beneficjenta, w tym prowadzenie postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji o zwrocie środków. Organ wyjaśnił także, że korespondował z (...), jako osobą wskazaną i upoważnioną przez Beneficjenta do kontaktu przy realizacji projektu. Organ rozpoznający sprawę w II instancji w całości podtrzymuje w/w ustalenia w zakresie prawidłowości określenia Strony postępowania administracyjnego. Jednocześnie zwraca uwagę, że stosownie do art. 24 ust. 4 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 „Do stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości, pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta, o którym mowa wust.9 pkt1, i nałożenia korekty finansowej oraz w przypadku, o którym mowa wust.11, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14czerwca 1960r. –Kodeks postępowania administracyjnego”. Oznacza to, iż do czynności przed wszczęciem postępowania administracyjnego nie stosuje się kodeksu postępowania administracyjnego, także postanowień dotyczących doręczeń korespondencji.

Uwzględniając powyższe nie można zgodzić się z zarzutem Skarżącego, iż Organ nie zdefiniował i nieprawidłowo oznaczył strony, a w konsekwencji nie składał jej wszelkich wymaganych prawem oświadczeń/decyzji. Organ wbrew twierdzeniom Skarżącego nie pominął (...) w toku postępowania administracyjnego i uznał jego przymiot od początku rzeczonoego postępowania, a nie jak wskazano w uzasadnieniu złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy- dopiero na ostatnim etapie postępowania, tj. przed wydaniem decyzji. W aktach sprawy dotyczącej umowy (...) zalegają n/w dokumenty wraz z potwierdzeniami ich doręczenia Stronie, tj. (...) i są to: pismo z dnia (...)09.2019 roku zawierające wypowiedzenie rzeczonoj umowy, pismo z dnia (...)11.2019 roku zawierające zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, pisma z dnia (...)01.2020 roku oraz z dnia (...)02.2020 roku w sprawie przedłużenia postępowania administracyjnego, pismo z dnia (...)03.2020 roku wzywające do wskazania, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego są według strony istotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, pismo z dnia (...)04.2020 roku zawierające wezwanie (...) do przedłożenia dokumentu, z którego wynikać będzie umocowanie dla (...) do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez w/w osobę, pismo z dnia (...0.08.2020 roku zawierające zawiadomienie o zebraniu materiału dowodowego w sprawie, Uchwała Nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...)08.2020 roku w sprawie wydania postanowienia dotyczącego odmowy zawieszenia postępowania administracyjnego, pismo z dnia (...)08.2020 roku zawierające zawiadomienie o terminie zakończenia postępowania administracyjnego, Uchwała nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...)09.2020 roku w sprawie wydania postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, zaskarżona Decyzja. Nie polegają zatem na prawdzie twierdzenia Skarżącego, jakoby Strona postępowania administracyjnego, tj. (...) została pominięta na którymkolwiek etapie postępowania. W toku przedmiotowego postępowania, zarówno w I jak i II instancji, każde pismo zostało doręczone zarówno Stronie, jak i (...), jako podmiotowi zainteresowanemu rozstrzygnięciem w przedmiotowej sprawie. Z akt postępowania administracyjnego jednoznacznie wynika, że Organ nie naruszył również dyspozycji art. 61 ust. 4 KPA. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało doręczone Stronie w dniu (...) listopada 2019 roku.

Uwzględniając powyższe zarzut naruszenia zasady wyrażonej w art. 10 kpa uznać należy za chybiony.

Niezasadny jest również kolejny zarzut, a to niezastosowanie się do wymogu bezpośredniości i samodzielnego przeprowadzenia wnioskowanych dowodów przez stronę oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków poprzez skopiowanie ich depozycji z toczącego się postępowania karnego. Organ w uzasadnieniu decyzji I instancyjnej szczegółowo wyjaśnił przyczyny skorzystania z zeznań świadków, które zostały złożone w postępowaniu przygotowawczym. Wskazał przy tym podstawę prawną, która mu to umożliwiała. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 75 §1 zd. 1 KPA „jako dowód w sprawie należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem”. Wyjaśnił również, że nie miał obowiązku przeprowadzania dowodu z przesłuchania świadka, jeśli dysponuje protokołem jego przesłuchania dokonany w innym postępowaniu (postępowanie przygotowawcze prowadzone pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce- Wschód w Kielcach pod sygn. akt: (...), dlatego też skorzystanie z takiego protokołu nie może być poczytywane za naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego (tak m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 czerwca 2019 roku sygn. akt: I FSK 785/17). Ponadto Organ do akt przedmiotowej sprawy włączył potwierdzenia operacji dokonywanych z rachunku projektowego, także znajdujące się w aktach w/w postępowania przygotowawczego, stojąc na stanowisku, że również przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach innego postępowania mieści się w formule dowodu przyjętej w art. 75§ 1 KPA (tak m. in. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 maja 2019 roku w sprawie o sygn. akt: II OSK 1213/18).

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny jak i orzecznictwem w postępowaniu administracyjnym obowiązuje otwarty system dowodów, co oznacza, że jako dowód w sprawie należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Wykorzystanie w sprawie dowodów zebranych w toku innych postępowań (w szczególności protokołów zeznań świadków) nie może być uznane za obejście zasady bezpośredniości, bowiem nie ogranicza ona możliwości wypowiedzenia się co do każdego przeprowadzonego dowodu i nie narusza zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Zasada określona w art. 10 kpa jest bowiem realizowana poprzez zaznajomienie strony z tymi dowodami i umożliwienie jej wypowiedzenia się w ich zakresie, co też uczyniono w niniejszej sprawie. Twierdzenie przeciwne jest wadliwe chociażby z punktu widzenia zasady racjonalności prawodawcy i wewnętrznej niesprzeczności prawa. Jeśli bowiem jeden przepis prawa dopuszcza możliwość określonego działania, to skorzystanie z takiej możliwości nie może być jednocześnie uznane za naruszające inne normy prawne, a w każdym razie

nie jest dopuszczalna taka wykładnia, która mogłaby prowadzić do wniosków o istnieniu takich naruszeń.

Na uzasadnienie w/w stanowiska Organu przywołać należy także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 11 kwietnia 1985 roku o sygn. akt Sa/Wr 90/85, zgodnie z którym kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera przepisu bezpośrednio upoważniającego organ do wykorzystywania jako dowodu protokołu przesłuchania świadka, sporządzonego w odrębnym postępowaniu, to jednak takie działanie jest dopuszczalne w świetle art. 75 kpa pod warunkiem rozpatrzenia materiałów dowodowych w sposób przewidziany w art. 77 § 1 kpa.

Warto zwrócić uwagę, iż postępowanie przygotowawcze nadzorowane przez Prokuraturę Rejonową Kielce Wschód prowadzone było w sprawie przedłożenia w celu uzyskania od Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego- instytucji dysponującej środkami publicznymi w postaci funduszy europejskich nierzetelnego dokumentu w postaci wniosków o płatności przekazywanych do rzeczonoego Urzędu i zakończyło się sporządzeniem i skierowaniem do Sądu Rejonowego w Kielcach aktu oskarżenia, w którym zarzucono (...) oprócz wspomnianego przedłożenia nierzetelnego dokumentu również przywłaszczenie powierzonych mu środków finansowych w łącznej kwocie (...) zł. Co ważne, Skarżący sam przyznał w uzasadnieniu złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że wskazywane przez świadków okoliczności w postępowaniu karnym są ściśle związane z postępowaniem zwrotowym. W związku z tym nie można zgodzić się z dalszymi twierdzeniami Skarżącego jakoby teza dowodowa oraz okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, które wyznaczane są przez dyspozycję art. 207 UFP były zgoła odmienne. Jest wręcz odwrotnie, bowiem zarówno organy ścigania jak i Instytucja Zarządzająca RPO WŚ, prowadząc swoje postępowania dążyły do ustalenia, czy środki stanowiące dotację zostały wykorzystane zgodnie z prawem.

W świetle powyższego nie można czynić Organowi zarzutu polegającego na tym, że formułując stwierdzenia o fałszowaniu dokumentacji oraz innych czynach stanowiących przestępstwa nie podjął próby wyjaśnienia i samodzielnego ustalenia czy tezy te są zweryfikowane przez uprawnione organy, czy są przeprowadzone dowody z opinii lub zeznań podmiotów mających wiadomości specjalne do tego rodzaju dowodzenia.

Nie polega na prawdzie również zarzut naruszenia przez Organ art. 78 § 1 kpa. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji zaznaczono także, że Realizator wnosił, co prawda o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków (...) i (...), Organ wydał jednak w przedmiotowym postępowaniu postanowienia, w których oddalił w/w wnioski dowodowe. Po pierwsze Organ prawidłowo uznał, iż wnioski te zostały złożone przez osobę, która nie wylegitymowała się upoważnieniem do występowania w postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz strony. Po drugie zgodzić się należy z Organem pierwszej instancji, że sprawa została dostatecznie wyjaśniona. Ponadto Organ włączył do akt postępowania administracyjnego zeznania świadka (...) złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których w/w osoba wskazywała jakie wsparcie i w jakim terminie zostało udzielone pensjonariuszom DPS w (...), powołując się na wspomnianą możliwość włączenia w poczet materiału dowodowego w sprawie administracyjnej zeznań złożonych przez świadka w toku innego postępowania.

Nie należy także tracić z pola widzenia okoliczności, że już samo nierozliczenie przyznanego dofinansowania i niewykazanie przez Beneficjenta realizacji wskaźników skutkuje w projektach ryczałtowych obowiązkiem zwrotu całości dofinansowania, niezależnie od innych okoliczności w sprawie. W tej sytuacji, przeprowadzone w postępowaniu dowody ze źródeł osobowych miały jedynie subsydiarny charakter, a przesądzające dla przedmiotowego rozstrzygnięcia były dowody z dokumentów, z których jednoznacznie wynika, że Beneficjent nie wywiązał się z obowiązków przyjętych na siebie w umowie o dofinansowanie, tj. nie zrealizował celu projektu i nie osiągnął wskaźników produktu i rezultatu założonych we wniosku o dofinansowanie.

Konkludując, przeprowadzona w toku postępowania II instancyjnego wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy, Regulaminu, Wytycznych w zakresie kwalifikowalności i UFP. Powyższe determinowało konieczność wezwania Odwołującego się do zwrotu dofinansowania w kwocie (...) zł (słownie: (...))

W związku z brakiem zwrotu dotacji zaszła konieczność sporządzenia decyzji administracyjnej, zgodnie z art. 207 ust. 9 UFP. IZ RPO WŚ wydała taką decyzję w dniu (...) października 2020 roku. Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodził się Beneficjent, czemu dał wyraz składając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W toku ponownej analizy sprawy Organ ustalił, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a zatem należało utrzymać ją w mocy. Beneficjent naruszył art. 207 ust.1 pkt 1 i 2 UFP, stanowiący że w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

1. wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
  2. wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
  3. pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości,
- podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

IZ nie mogła odstąpić od nakazania Beneficjentowi zwrotu środków, gdyż kwestia ta nie podlega jej uznaniu. Obowiązek kontroli wydatkowania środków publicznych wynika bowiem ściśle z dyscypliny finansów publicznych, stanowiącej niepodważalną zasadę gospodarowania tego rodzaju środkami.

Organ w toku postępowania administracyjnego w pierwszej instancji zasadnie odmówił zawieszenia postępowania do dnia zakończenia postępowania przygotowawczego prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce- Wschód w Kielcach, prawidłowo powołując się przy tym na art. 97 § 1 pkt 4 KPA, zgodnie z którym „*Organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.*” Należy zgodzić się z Organem pierwszej instancji, że w przedmiotowej sprawie nie zachodziły przesłanki do zawieszenia postępowania zwrotowego do czasu zakończenia postępowania karnego, z uwagi na fakt, że wynik tego ostatniego nie miał wpływ na treść decyzji administracyjnej.

Organ prawidłowo orzekł, że dokonując zwrotu środków dofinansowania, uwzględnić należy postanowienia wynikające z art. 54 § 1 pkt 7 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 ze zm.), zgodnie z którym „nie nalicza się odsetek za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

Postępowanie administracyjne w I instancji wszczęto 15 listopada 2019 roku i od tego dnia należało liczyć bieg 3 miesięcznego terminu, od którego przekroczenia zależy przerwa w naliczaniu odsetek. Żeby nie stosować normy, o której mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej, sprawa powinna być zostać załatwiona do (...) lutego 2020 roku. Mając na uwadze powyższe rozważania, tj. to, że 3 miesięczny termin, o którym mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej upłynął (...) lutego 2020 roku, zachodziły podstawy do orzeczenia przerwy w naliczaniu odsetek w postępowaniu I instancyjnym od dnia (...) listopada 2019 roku (dzień wszczęcia postępowania) do dnia doręczenia zaskarżonej Decyzji. W tym stanie rzeczy, przy zwrocie kwoty uznanej za niekwalifikowalną, nie należy naliczać od niej odsetek od dnia (...) listopada 2019 roku do dnia doręczenia Decyzji I instancyjnej.

Przedmiotem analizy Organu II instancji było również to, czy w postępowaniu II instancyjnym także należy zastosować przerwę w naliczaniu odsetek. Stosownie bowiem do art. 54 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej „nie nalicza się odsetek za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej, do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego, jeżeli decyzja organu odwoławczego nie została wydana w terminie, o którym mowa w art. 139 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej”. Powołany zaś art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej stanowi, że „załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy, a sprawa, w której przeprowadzono rozprawę lub strona złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy- nie później niż w ciągu 3 miesięcy”. Przekładając powyższe przepisy na grunt niniejszej sprawy Organ wskazuje, że termin, o którym mowa w art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej został przekroczony. Odwołanie wpłynęło do IZ RPO WŚ w dniu (...) listopada 2020 roku. Od tego dnia należy liczyć bieg 2 miesięcznego terminu, od którego przekroczenia zależy przerwa w naliczaniu odsetek. Mając na uwadze powyższe rozważania należy uznać, że 2 miesięczny termin, o którym mowa w art. 139 § 3 Ordynacji podatkowej upłynął (...) stycznia 2021 roku. Zachodzą zatem podstawy do orzeczenia przerwy w naliczaniu odsetek w postępowaniu przed Organem II instancji od dnia (...) stycznia 2021 roku do dnia doręczenia decyzji wydanej po przeprowadzeniu postępowania II instancyjnego. W tym stanie rzeczy, przy zwrocie kwoty uznanej za nieprawidłowość, nie należy naliczać od niej odsetek także od dnia (...) stycznia 2021 roku do dnia doręczenia decyzji Organu II instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2019r. poz. 2325 ze zm.) stronie służy prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem tutejszego organu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z § 1 pkt 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 roku w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U z 2021 r. poz. 535) wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100 000 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy. Zgodnie z art. 207 ust. 4 pkt 3 oraz ust. 5 u.f.p. Beneficjent, który nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia rozpoczyna się od

dnia kiedy decyzja, o której mowa w 207 ust. 9 u.f.p., stała się ostateczna, zaś kończy z upływem trzech lat od dnia dokonania zwrotu tych środków.